ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 213 (4463) П'ЯТНИЦЯ, 7 ЛИСТОПАДА 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Рішення МВФ — надзвичайно позитивний сигнал для всіх міжнародних інвесторів

Міжнародний валютний фонд надає Україні кредит у розмірі 16,4 мільярда доларів. Таке рішення було озвучено на засіданні Ради директорів МВФ у Вашингтоні (США) за участі Голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка, **повідомляє прес-секретар Голови Верховної Ради**.

За словами глави українського парламенту, «рішення Міжнародного валютного фонду є надзвичайно позитивним сигналом для всіх інших міжнародних інвесторів».

Під час розмови з представниками МВФ Арсеній Яценюк запевнив співрозмовників, що надані кошти будуть використовуватись максимально прозоро.

СТОР. 2

Євро—2012: Харків мітить із «запасу» в «основу»

Центральний стадіон латають у три зміни без вихідних

«Голос України» продовжує моніторити міста, що приймають Євро—2012. Слідом за Дніпропетровськом свої спортивні об'єкти продемонстрував «резервний» Харків. І хоча першу столицю відправили на лаву запасних, місцеві чини всерйоз налаштовані вивести місто в основний склад.

СТОР. 10

«Книжковий світ» зібрав новинки 300 видавництв

Учора в Києві відкрився одинадцятий міжнародний ярмарок

Уже стало доброю традицією на початку листопада — напередодні Дня української писемності й мови — проводити в столиці книжковий ярмарок. Цього разу свої видання різних видів і тематик представили близько 300 видавництв. Найбільш яскрава, звичайно ж, дитяча література. Широко представлені також шкільні підручники, видання класиків, сучасних письменників, науково-популярна, художня, технічна й спеціалізована література. У рамках ярмарку відбудуться зустрічі з письменниками, автограф-сесії і майстер-класи. Ярмарок проходитиме в експоцентрі «Спортивний» до 9 листопада. В його рамках також відбудеться Київський міжнародний фестиваль християнської книги. Напередодні організатори зазначили, що хочуть «охопити всі конфесії, аби фестиваль став частиною тих процесів, які відбуваються в сучасній українській церкві, щоб ця зустріч сприяла виникненню взаємної зацікавленості між конфесіями й пошуку джерел, які нас об'єднують, а не роз'єднують». В Україні щороку проходять книжкові виставки і ярмарки. Наймасштабнішим із таких заходів є Львівський форум видавців.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Криму оголосили штормове попередження

Кримське управління Міністерства з питань надзвичайних ситуацій оголосило в Автономній Республіці штормове попередження на 7—8 листопада. В ці дні на території автономії очікується істотне зниження температури — до 4—9 градусів тепла вдень та до 2 градусів морозу—3 градусів тепла вночі. Крім цього, до кінця тижня синоптики передбачають посилення південно-західного вітру до 15—20 метрів на секунду.

Укргідрометцентр також напередодні повідомив, що 7—9 листопада відчутне похолодання настане по всій Україні. Температура повітря знизиться на 4—10 градусів.

ФОТОФАКТ

З нагоди Дня визволення Києва від німецько-фашистських загарбників керівники Верховної Ради та Кабінету Міністрів України поклали квіти до могили Невідомого солдата, а ветерани — до пам'ятника «Радянським воїнам-танкістам — визволителям Києва».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Грошей на допомогу безробітним вистачить на всіх

Зростання безробіття в країні ще не спостерігається, принаймні такої статистики немає, але до цього вже готуються. Міністр праці та соціальної політики Людмила Денисова запевняє, що «держава підтримуватиме тих, хто втратить роботу, на це коштів вистачить». Вона закликає не панікувати й запевняє: ситуація тримається під контролем. Мовляв, Фонд соціального страхування на випадок безробіття має на сьогодні достатньо коштів, аби профінансувати тих, хто став на облік до Державної служби зайнятості.

СТОР. 6

Куди поділася аміачна хмара?

Спеціалісти Держуправління охорони навколишнього природного середовища та Держекоінспекції в Чернігівській області з'ясовують причини НП, що сталася неподалік села Червоні Партизани Носівського району. Там напередодні внаслідок розгерметизації патрубків під час перекачування рідкого аміаку стався витік та утворилася хмара площею майже 200 квадратних метрів. За двадцять хвилин пошкодження усунено. На ліквідації наслідків аварії працює спецтехніка МНС. Спеціалісти також оцінюють збитки, завдані довкіллю, **повідомляє наш чернігівський власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

СУДОВИЙ ЛІКНЕП

Вчимося захищати свої права

Шановні читачі, сьогодні ми презентуємо вам рубрику «Судовий лікнеп», у якій будуть представлені матеріали, що розповідатимуть про те, як декларативний принцип Конституції стосовно захисту в суді прав і свобод людини перевести у справді дієвий механізм. У цій рубриці протягом найближчого часу ми ознайомимо вас з існуючими видами судів і справами, які вони розглядають, навчимо складати позови та подавати їх до суду і захищати свою позицію в суді.

СТОР. 3

КОРОТКО

❒ «Газпром» розраховує компенсувати фінансові втрати від експорту газу за рахунок України та Білорусі — ЗМІ.

❒ Волинська митниця з початку року перерахувала до Держбюджету податків та зборів на рекордну суму — один мільярд гривень.

❒ Львів'яни запроваджують режим економії на утримання апарату управління міської ради.

❒ До 11 листопада українські нафтотрейдери дотримуватимуться на українських АЗС цінового коридору в межах 4,72—5,85 грн. за літр пального.

(За повідомленнями Укрінформу).

У НОМЕР

Міжпарламентські зв'язки стануть активнішими

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко у рамках робочого візиту до Республіки Молдова зустрівся з главою молдавського парламенту Маріаном Лупу. Як повідомили у прес-службі заступника Голови Верховної Ради, під час зустрічі було обговорено питання активізації міжпарламентських відносин між Україною та Молдовою.

Зокрема, співбесідники констатували, що з 2006 року істотно зменшилася активність таких міжпарламентських зв'язків, а тому було досягнуто домовленості про необхідність проведення візитів міжпарламентської групи до України та, відповідно, до Молдови протягом листопада—грудня 2008 року.

Окрім того, Микола Томенко відвідав українську школу № 8 у Кишиневі, де поспілкувався з викладацьким колективом та активом української громади в Молдові. Заступник Голови Верховної Ради передав учителям української мови аудіовидання «Головні пісні та мелодії України», «Класика української літератури. Живі голоси» та «Лебеді материнства. Живий голос Василя Симоненка». Як відомо, у 58 школах Республіки Молдови ведеться викладання української мови та літератури.

***

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко пропонує оголосити наступний пленарний тиждень у парламенті «тижнем без політики». «Було б правильним домовитись усім фракціям розглядати виключно законопроекти соціально-економічного та фінансового характеру», — вважає Микола Томенко. Як повідомляє його прес-служба, на думку політика, завданням таких законопроектів мають бути пошук гарантій та можливостей захисту людей, які втрачають роботу внаслідок кризи, а з другого боку, — стимулювання національної економіки у непростій ситуації, що склалася. І тому першим законопроектом, який варто розглянути на наступному пленарному тижні, має бути документ про обмеження видатків на утримання Верховної Ради України та обмеження пільг народним депутатам. А потім Верховна Рада повинна ухвалити низку законопроектів щодо стабілізації соціально-економічної та фінансової ситуації в Україні.

Єдиним застереженням при цьому, за словами заступника Голови Верховної Ради, є те, що фракції, які були ініціаторами проведення дострокових парламентських виборів, планують шукати будь-які можливості не голосувати за жоден законопроект. Зважаючи на це, Микола Томенко порадив би їм поцікавитись настроями українських громадян стосовно того, як треба діяти владі під час кризи.

КС роз'яснить, як призначати посадових осіб МЗС

Учора КС розпочав розгляд справи стосовно відповідності Конституції Указу Президента «Про деякі питання керівництва зовнішньополітичною діяльністю держави».

Як стверджується в поданні, глава держави, встановивши даним указом процедуру попереднього узгодження з Президентом кандидатур посадових осіб МЗС, наділив себе повноваженнями вищого органу в системі органів виконавчої влади, що не відповідає вимогам Конституції та Закону України «Про Кабінет Міністрів України». Так це чи ні, тепер слово за КС.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

Чи законним був відеозапис?

Учора в. о. глави СБУ Валентин Наливайченко оприлюднив кілька імен народних депутатів України, навів задокументовані факти їхньої нібито причетності до корупційної діяльності. Як докази журналістам навіть прокрутили кіно, зняте в кабінеті судді, що отримує гонорари за свої рішення. Щоправда, за кадром залишилося запитання, чи законним було встановлення відеокамери в цьому кабінеті...

Зокрема, йдеться в одному випадку про тиск на суд і хабарі судді, а в іншому — про незаконне надання статусу ветеранів Великої Вітчизняної війни людям, які не мають на це права. Спецслужба вже передала Генеральній прокуратурі України матеріали для порушення кримінальної справи відносно цих людей. Такий, за словами глави СБУ, результат боротьби Служби безпеки з корупцією у всіх сферах і всіх інститутах влади.

На запитання, чи не є озвучені заяви переслідуванням політичних опонентів, глава СБУ відповів: «Там, де є матеріали, що свідчать про корупційні діяння, необхідно довести справу до суду, і там установлювати, були чи не були порушення. Шляхом судового розгляду, а не політичного розслідування. Ми нікого не обвинувачуємо. Ми просимо уможливити порушення Генеральною прокуратурою кримінальної справи по конкретних матеріалах і довести ці справи до суду».

Про обвинувачення і старий мотлох

Народний депутат України («НУ—НС») Геннадій Москаль заявляє, що має намір опротестувати в суді висловлення в. о. глави СБУ Валентина Наливайченка.

«Матеріали, про які говорить Наливайченко, уже давно були в Генпрокуратурі, і вона однозначно відмовила в порушенні кримінальної справи, — сказав Г. Москаль. — Якщо тимчасовому керівнику СБУ так кортить покопирсатися у старому мотлоху, то чому це має ставати об'єктом інтересів усіх силових структур держави?»

(Прес-служба «Народної самооборони».)

Рішення МВФ — надзвичайно позитивний сигнал для всіх міжнародних інвесторів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Я сподіваюся, що Україною буде використаний зовсім незначний ресурс з виділеного кредиту. Адже основне завдання цих коштів — це підтримання обмінного курсу України та її платіжного балансу. Цей кредит має бути спрямований на розвиток української економіки», —зазначив Арсеній Яценюк.

Голова Верховної Ради України наголосив, що «це було взагалі перше рішення Ради директорів Міжнародного валютного фонду з подолання фінансової кризи і це сталося на прикладі України».

Нагадаємо: четвертого листопада Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк терміново відбув з робочою поїздкою до Вашингтона (США) з метою проведення переговорів щодо надання Україні кредиту від Міжнародного валютного фонду.

Енергетична безпека

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк взяв участь у Другому київському форумі «Чорноморсько-Каспійський регіон і європейська енергетична безпека». Докладніше про це — в наступному числі газети.

На знімку: Арсеній Яценюк (праворуч) і віце-прем'єр-міністр України у справах європейської та міжнародної інтеграції Григорій Немиря.

Фото Анастасії **СИРОТКІНОЇ.**

Ситуація під контролем, але вимагає більшого

Як подолати фінансово–економічну кризу — наразі дискутували на нараді за участю Президента, Прем'єр-міністра, Голови НБУ та керівництва банківських установ, що відбулася в Нацбанку. Як повідомляє прес–служба глави держави, Віктор Ющенко окреслив мету зібрання так: на найближчі тиждень—два сформувати аналогічний план дій, на що мають звернути увагу уряд, НБУ, банківська система, які зміни треба зробити у фінансово–торгівельній політиці, щоб загальна політика економічної стабілізації набирала динаміку.

Президент зауважив, що ситуація у фінансовій системі України стабілізується, але уряд і Національний банк повинні ще багато зробити для її підтримки.

Глава держави окреслив три головні завдання перед НБУ на найближчий час: повернути повну довіру до банківської системи і зробити з неї потужний механізм підтримки національної економіки, істотним чином активізувати функцію кредитування економіки та вирівняти платіжний баланс. До кінця цього року, йшлося на нараді, вдасться без особливих проблем впоратися із питаннями запозичень, взятих корпоративним сектором на зовнішніх ринках.

Водночас Президент звернувся до прем'єра у зв'язку із ситуацією, що склалася в країні з накопиченням заборгованостей із виплати заробітної плати, — у вересні 2008 року її обсяги збільшилися на 22 відсотки і досягли 850 мільйонів гривень, перевищивши рівень початку 2007 року. За оцінкою глави держави, уряд випустив з-під контролю одне з найбільш соціально важливих питань і не вживає дієвих заходів до його вирішення. Тож Президент наполягає терміново розглянути це питання на засіданні уряду 12 листопада з прийняттям конкретних та ефективних рішень, — ідеться у листі В. Ющенка до Ю. Тимошенко.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Хто керуватиме національними теле- та радіокомпаніями?

Відкоригувати закон про телебачення і радіомовлення мають намір народні депутати Олена Лукаш, Едуард Прутнік та Андрій Портнов. Прийняття у 2006 році нової редакції цього документа стало причиною правових колізій у законодавстві, йдеться в пояснювальній записці до запропонованого ними проекту змін. Зокрема, наголошується в ній, чинний закон не узгоджується з деякими позиціями, прописаними в Конституції. Водночас чинна редакція статті 14 зазначеного документа фактично унеможливлює затвердження складів громадських рад національних мовників та призначення керівників національних теле- та радіокомпаній у відповідності до Господарського кодексу, делегуючи громадським радам повноваження щодо визначення та внесення до парламенту кандидатури на посаду чільників головних теле- та радіокомпаній країни.

На думку авторів законопроекту, призначення та звільнення з посад керівників НТКУ та НРКУ Президентом за поданням Верховної Ради не узгоджується з повноваженнями глави держави, визначеними Конституцією.

Адже в частині 13 статті 106 Основного Закону вказано, що Президент має повноваження тільки призначати на посади та звільняти з них половину складу Національної ради з питань телебачення і радіомовлення. Нині ж глава держави призначає і звільняє керівників НТКУ та НРКУ за поданням парламенту. На розгляд Верховної Ради кандидатуру, згідно з чинним законодавством, вносять громадські ради, до складу яких входить по 17 осіб (9 — за поданням депутатських фракцій, 4 — за поданням Президента, ще стільки ж — від загальнодержавних об'єднань громадян, що діють у сфері виробництва і розповсюдження телерадіопрограм). Саме питання функціонування громадських рад, вважають ініціатори законодавчих змін, доцільно розглядати лише після створення суспільного телебачення та радіомовлення. Отож другої частини статті 14 чинного закону про телебачення та радіомовлення, якою, власне, передбачається діяльність та персональне призначення цих рад, у запропонованій редакції закону про телебачення та радіомовлення взагалі нема. Натомість передбачається, що «керівники НТКУ та НРКУ призначаються на посаду та звільняються з посади Верховною Радою за пропозицією не менш як однієї третини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради».

Нагадаємо, зміни до закону про телебачення та радіомовлення, запропоновані Оленою Лукаш, Едуардом Прутніком та Андрієм Портновим, парламентарі ухвалили в першому читанні 352 голосами 26 вересня цього року. Тоді ж народні обранці висловилися за скорочення термінів підготовки до другого читання. Однак до сьогодні законопроект не розглядався.

Якщо даний законопроект ухвалять, то:

— буде введено норми, які чітко передбачатимуть статус національних теле- та радіокомпаній;

— визначиться порядок призначення та звільнення з посад їх керівників;

— громадських рад не існуватиме до створення Суспільного телебачення та радіомовлення.

НА ДУМКУ АВТОРІВ ЗАКОНОПРОЕКТУ

Прийняття законопроекту сприятиме вдосконаленню реалізації державної політики в інформаційній сфері, врахуванню міжнародно-правової практики та приведенню закону, що регулює діяльність у сфері телебачення та радіомовлення, у відповідність до Конституції.

ПОЛІТИКА

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Оцінювання затвердять законом

Комітет з питань науки і освіти за період шостої сесії Верховної Ради України провів 19 засідань, на яких розглянуто 107 питань, ініціював серію регіональних «круглих столів» по Україні, провів три комітетські слухання, спрямовані на вдосконалення існуючої системи освіти і науки в Україні, два спільні засідання за участю консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді і одне виїзне. Про це заявив в ефірі телеканалу «Рада» голова комітету Володимир Полохало.

Зокрема, комітет рекомендував Кабінету Міністрів розробити та подати на розгляд парламенту проект нової редакції Закону України «Про вищу освіту». Також комітет підтримав зовнішнє незалежне оцінювання, але, наголосив Володимир Полохало, «воно має бути затверджене на законодавчому рівні».

На думку голови комітету, сьогодні в парламенті відсутнє стратегічне мислення, а депутати живуть одним днем. Тому він закликав народних депутатів України консолідуватися навколо вирішення тих проблем, які сьогодні гостро постали в галузі освіти, та зробити її пріоритетним напрямом розвитку держави, спираючись на досвід провідних країн світу. Наприклад таких, як Фінляндія, яка задля того, щоб подолати економічну кризу, котра виникла після розпаду Радянського Союзу, вклала гроші в розвиток освіти, науки, запровадження інновацій і стала на шлях перебудови цих галузей, що й зробило її економіку конкурентоспроможною.

Завідувач секретаріату Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Юрій Сорочик, старший консультант секретаріату Жанна Мурсалова і головний консультант Сергій Силкін (справа наліво) працюють над підготовкою законопроекту «Про засади запобігання та протидії корупції», який буде внесено на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відкрити інформаційний простір

Голова **Комітету з питань національної безпеки та оборони** Анатолій Гриценко, коментуючи рішення Національної ради з питань телебачення та радіомовлення про заборону трансляції російських телеканалів, висловив думку, що така заборона ні до чого доброго не призведе. «Світ стає дедалі відкритішим, і я думаю, що люди самі спроможні розібратися, — заявив, як повідомляє прес-служба депутата, Анатолій Гриценко. — Мені здається, що більш ефективний шлях — відкрити інформаційний простір для того, щоб у ньому можна було почути найрізноманітніші точки зору і потім точніше сформувати свою позицію». Парламентарій нагадав, у якій інформаційній блокаді перебували люди в Радянському Союзі, коли слухали через «глушилки» радіо «Свобода». «Шлях заборони не дає нічого, заборонений плід солодкий, — зауважив голова комітету. — А знаючи мови і маючи можливість слухати зарубіжні ЗМІ, можна скласти точнішу, об'єктивнішу мозаїку подій». Згідно з рішенням Нацради з питань телебачення та радіомовлення, трансляція іноземних телеканалів, які порушують законодавство України, повинна була припинитися з першого листопада. Однак п'ятого листопада Нацрада тимчасово дозволила кабельним операторам транслювати «Перший канал. Всесвітня мережа» та Рен-ТВ.

Газ коштуватиме 300 доларів

Ціна на газ для України на 2009 рік може перевищити 300 доларів за тисячу кубометрів. Про це, як повідомляє веб-сайт парламентського **Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки**, заявив його голова Микола Мартиненко.

Він відзначив, що російський «Газпром» здійснює ціноутворення з прив'язкою до середньоєвропейських цін та до ціни нафтопродуктів, яка стрімко зростає на світових ринках. Уже зараз в Європі ціна на газ перейшла далеко за 300 доларів за тисячу кубометрів. Тому і для України ціна на газ на наступний рік може значно підвищитися, — припустив голова комітету. Крім того, за його словами, «невідома формула ціноутворення на середньоазіатський газ, на який ми орієнтуємось».

У зв'язку з цим Микола Мартиненко заявив про необхідність переговорів з країнами Середньої Азії для пошуку шляхів постачання газу напряму. Коментуючи наслідки для української економіки можливого підвищення ціни на газ, Микола Мартиненко відзначив, що цей складний шлях уже пройшли наші сусіди і це — «ціна за позбавлення від політичної залежності». Він також відзначив, що «ціновий удар можна і потрібно пом'якшити, це цілий комплекс кроків на рівні як держави, так і бізнесу: і ефективна програма з енергозбереження, і збільшення власного видобутку газу, і альтернативні джерела енергії. «Часу у нас дуже мало, однак, на жаль, я не бачу тут рішучих кроків виконавчої влади», — сказав Микола Мартиненко.

Зарплати схуднуть?

Голова Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Микола Азаров вважає, що рішення уряду обмежити зростання заробітної плати показником інфляції призведе до зменшення зарплат. «Зобов'язання перед МВФ, які уряд прийняв, невигідні для України і невиправдані. Насамперед це стосується обмеження зростання заробітної плати рівнем інфляції, тобто «заморожування зарплати», а також умов, які ведуть до припинення кредитування економіки», — заявив, як повідомляє прес-служба депутата, М. Азаров. Парламентарій зауважив, що інфляція розраховується за сотнями цінових показників, більшість із яких може і не змінюватися. Однак для реального життя людини найважливіше — зміна цін на продукти харчування, предмети першої необхідності, житлово-комунальних тарифів. «У нас у структурі споживання 60% займають продукти харчування. Рівень інфляції, розрахований у середньому, менший, аніж інфляція на продукти харчування. Тому коли говорять, що ми зарплату поправимо на індекс інфляції, це насправді означає, що уряд уріже заробітну плату, — пояснив депутат-регіонал. — А ось якби ми зарплату поправили на інфляцію продовольчої групи, то принаймні зафіксували б купівельну спроможність на найнеобхідніше».

Поява «залізної руки» загрожує диктатурою

Існує три чинники, які можуть призвести до серйозного внутрішньополітичного конфлікту в суспільстві: соціально-економічний — коли люди погано живуть, національно-мовний — коли людей обмежують за мовною ознакою, релігійно-конфесійний — коли людей обмежують у духовній свободі. Як показав балканський досвід, тривала дія будь-якого з цих чинників може мати наслідком розпад єдиної раніше держави. Таку думку висловив заступник голови **Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин** Іван Попеску, повідомляє прес-служба Партії регіонів. «Тому нам терміново треба вжити відповідних заходів для недопущення подібних загроз, — зазначив депутат. — Якщо ми це зробимо, то надовго об'єднаємо українське суспільство, і Україна відбудеться як демократична держава».

За словами парламентарія, створюється така ситуація, що в Україні конфліктність буквально витає у повітрі. І дехто з політичних діячів починає говорити про необхідність «залізної руки», яка навела б лад у країні. «Однак досвід Європи 20-30-х років минулого століття нагадує, що благими намірами про наведення порядку «залізною рукою» вимощена дорога до диктатури», — наголосив І. Попеску.

Підготувала Юліана ШЕВЧУК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Будівельники об'єднали громадян

Приклад успішної самоорганізації продемонстрували мешканці «спального» мікрорайону Північний у Миколаєві. Вони ініціювали та провели громадські слухання, які мали відповісти на питання: чи бути в їх дворі ще одному будинку. Це перші в місті громадські слухання, які відбулися з ініціативи знизу.

Розпочате у дворі будинків №№10б, 10г, 10а, 8а, 8б на вулиці Архітектора Старова будівництво з перших днів перетворилося на конфліктне. Людей обурило, що подібних слухань не провела фірма-забудовник — ТОВ «Парадіз». Одного дня мешканці з подивом виявили на своїй обжитій прибудинковій території паркан, який знаменував собою початок будівельних робіт. До речі, в цьому дворі проживають більше двох тисяч осіб — за чисельністю другого такого двору в місті немає.

Під майбутню споруду планувалося відведення частини дитячого майданчика та пішохідних доріжок, до того ж замість зазначеного в проекті одного під'їзду забудовник вирішив спорудити два.

«Згідно з нормами, на одну квартиру має припадати 15 кв. м прибудинкової території, однак після спорудження нового будинку в нас не те що п'ятнадцять — п'яти квадратних метрів не буде!» — каже від імені сусідів голова об'єднання співвласників багатоповерхових будинків Ганна Маштакова.

Громадські слухання завершили низку акцій протесту. До цього люди тричі зносили паркан, що відгороджував будівельний майданчик.

Після численних апелювань до місцевої влади та правоохоронних органів мешканці дійшли до народних депутатів України Ірини Геращенко та Едуарда Зейналова. Парламентарі пообіцяли мешканцям надати максимальну допомогу і підтримку, а в разі необхідності — озвучити цю проблему з трибуни Верховної Ради.

Тож необхідність у громадських слуханнях дійсно назріла. На жаль, на них не прийшли представники ТОВ «Парадіз». Але були присутні головний архітектор міста Олександр Бондар і заступник міського голови Володимир Гоцура. Майже 300 громадян отримали можливість висловити свою думку щодо майбутньої забудови. Наприкінці всі учасники заходу проголосували проти зведення на їх прибудинковій території чергової багатоповерхівки.

Допомогла мешканцям організувати та провести слухання громадська організація «Наше місто». В ній зібралися ті миколаївці, яким також довелося вирішувати подібні питання.

— Ми стурбовані різким збільшенням конфліктних ситуацій, що виникають між городянами та забудовниками, — розповів голова правління «Нашого міста», — завідувач кафедри Національного університет кораблебудування ім. Адмірала Макарова, кандидат економічних наук Георгій Рогов. — Забудова відбувається за рахунок прибудинкових територій і супроводжується знищенням дитячих і спортивних майданчиків, зелених насаджень. **Проведений нами аналіз показує: рішення про забудову приймається, як правило, із істотним порушеннями законів і державних будівельних норм і правил, регламенту міськради. Жителі міста не інформуються належним чином, як того вимагає законодавство, про майбутні будівництва, громадські слухання щодо соціальної вагомості об'єктів не проводяться.** Проектна документація розробляється без урахування законних інтересів і пропозицій жителів будинків, розташованих поряд, як того вимагає ст. 5 Закону України "Про основи містобудування" і ст. ст.2, 23 Закону України «Про планування і забудову територій». Тобто ігнорують думку городян.

Є ще одна користь від проведених слухань. По досвід на вулицю Архітектора Старова приїхали миколаївці з інших районів. Як зазначив віце-голова організації «Наше місто» Анатолій Онофрійчук, на слуханнях були присутніми громадяни з восьми конфліктних точок.

Наталя АБРАМОВА.

Миколаїв.

СУДОВИЙ ЛІКНЕП

Вчимося захищати свої права

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Для початку. Що таке судовий захист прав і свобод? Відповідно до рішення Конституційного Суду України від 25.12.1997 р. частину першу статті 55 Конституції України (права і свободи людини і громадянина захищаються судом) треба розуміти так, що кожному гарантується захист прав і свобод у судовому порядку. Суд не може відмовити у правосудді, якщо громадянин України, іноземець, особа без громадянства вважають, що їхні права і свободи порушені або порушуються, створено або створюються перешкоди для їх реалізації або мають місце інші ущемлення прав та свобод. Відмова суду в прийнятті позовних та інших заяв, скарг, оформлених відповідно до чинного законодавства, є порушенням права на судовий захист, яке, згідно зі статтею 64 Конституції України, не може бути обмежене.

На замітку: будь-яке порушення вашого права може оскаржуватися в суді. Головна вимога — правильно скласти позов, заяву чи скаргу.

Не зайве знати і те, що Закон України «Про судоустрій» гарантує: ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи в суді, до підсудності якого вона віднесена процесуальним законом. Ніхто не може бути позбавлений права на участь у розгляді своєї справи у визначеному процесуальним законом порядку в суді будь-якого рівня.

Першими судами, про які ми розповімо, будуть загальні суди, тобто ті суди, до яких доводиться звертатися громадянам найчастіше. Ці суди розглядають справи про захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів, що виникають із цивільних, житлових, земельних, сімейних, трудових відносин, а також з інших правовідносин, крім випадків, коли розгляд таких справ проводиться за правилами іншого судочинства. Отже, саме цей суд вирішує найважливіші проблеми у вашому житті, як, наприклад, поділ майна, вселення або виселення із житла, поновлення на роботі в разі незаконного звільнення, розлучення, сплата аліментів та ще багато інших питань, які виникатимуть. Фактично — це той суд, до якого може звернутися кожен, хто вважає, що його право порушено. Розташовані вони в районах, містах та районах у містах. Це перша ланка загальних судів, до яких подається позов (далі, якщо не погоджуєтеся з рішенням, будете його оскаржувати в апеляційній та касаційній інстанціях. Детальніше про це пізніше). Як подати позов і як вибрати суд, розповімо наступного разу.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Потрібно бути патріотом своєї землі

Інтерв'ю Першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Лавриновича газеті «Голос України»

Ред.: Наскільки питання кризи є болючим для нашого суспільства? Зокрема, нині активно порушується тема безробіття і відпливу робочої сили за кордон. Витоки всіх цих негараздів лежать за межами нашої держави, водночас вони присутні й у нас. Ваша точка зору на цю ситуацію.

Лавринович: Ми, на превеликий жаль, не вперше перебуваємо в подібному кризовому періоді. І маємо таку особливість, що в нас економічні чи політичні кризи, які виникають, переважно супроводжуються фінансовими кризами. І політична криза часто стає першоджерелом взагалі всіх кризових явищ. Сьогодні можна стверджувати, що Україна інтегрована у світову економіку не настільки сильно, як країни Західної Європи чи Північної Америки. Безумовно, ми не ізольовані, і ясно, що ринки збуту української продукції є практично на всіх континентах. Так само й імпорт ми отримуємо від багатьох країн. Тому криза, про яку ми почули ще півроку тому, обов'язково мала прийти до України. І те, що своєчасно уряд України не реагував на наближення економічних негараздів, які мали з'явитися в українській державі, — це є відповідальність чинного Кабінету Міністрів. Якщо говорити про міграцію робочої сили, то нині спостерігається навпаки не відплив, а повернення українців, які працювали за межами нашої країни. Тому що вони там втрачають робочі місця через згортання виробництва. І нині це додаткове напруження на ринку праці. Зрозуміло, що вихід з цієї ситуації достатньо непростий, але ми проходили подібні етапи. Скажімо, в 1993—1994 роках вона була набагато складніша, ніж сьогодні. Україна знайшла можливість завдяки внутрішнім рішенням управління країни зі стимулювання розвитку нових економічних сфер розв'язати ті проблеми, які перед нами стояли.

Головне: несплата пенсій чи їхнє зменшення недопустимі.

Ред.: Є ще проблеми наповнення Пенсійного фонду, оскільки це стосується найменш захищених верств населення. І тут теж є певні проблеми...

Лавринович: Це похідна проблема, оскільки Пенсійний фонд наповнюється тими внесками, які роблять працюючі громадяни. Чим більше вони отримують зарплати, тим більші надходження до Пенсійного фонду. Якщо скорочується кількість працюючих — зменшується рівень оплати праці. І, природно, зменшується кількість коштів у Пенсійному фонді. І для того, щоб не зменшувати рівень життя пенсіонерів, потрібно виходити на державні рішення. Тобто не тільки працюючі мають сплачувати безпосередньо пенсійні внески. А й юридичні особи, які використовують кошти державного бюджету, опосередковано через систему оподаткування роблять відрахування в Пенсійний фонд, щоб він був бездефіцитним. Головне: несплата пенсій чи їхнє зменшення недопустимі.

Ред.: Чи зміг би уряд спрогнозувати цю ситуацію і заздалегідь вжити заходів, які упереджували б негаразди?

Лавринович: Не просто міг, а зобов'язаний був би це зробити. Вже в червні про це говорили, а у вересні в парламенті було порушено питання, що в нас є чіткі ознаки кризових явищ. І тоді Прем'єр-міністр тільки сміялася: ніякої кризи у нас немає. Це рівень відповідальності й компетентності сьогоднішнього складу уряду.

Ред.: Олександре Володимировичу, нині Україну штовхають до кредитної залежності. Чи спроможні ми вийти із кризи, не беручи на себе зобов'язання перед МВФ? А якщо вже візьмемо кредит, як його раціонально використати: на рятування банків чи промисловості?

Лавринович: Нас ніхто не запитує, як його використати. Нас не змушують брати, нам пропонують цей кредит, який може бути використаний тільки для вирішення питання ліквідності банківської системи. Інших напрямків використання не може бути. Це обов'язкова умова. Крім того, надання цього кредиту така фінансово-політична організація, як Міжнародний валютний фонд, супроводжує певними вимогами, які країна має виконувати. І ці вимоги виписуються у відповідних документах, меморандумах, які потім мають ставати частиною українського законодавства. На початку цього року взагалі стояло питання про істотне скорочення представництв МВФ у світі. Ця організація має представництва практично в усіх країнах. Однак дотримання рецептів фонду в дуже багатьох країнах призвело до надзвичайно сильних потрясінь і криз. І ефективність рецептів МВФ на різних континентах піддається великому сумніву. Про це йде мова і у країнах Європейського Союзу, і в азійських країнах, в країнах Східної Європи. Ми, на жаль, опинилися в ситуації, коли вибирати було складно. Тому що без функціонуючої банківської системи економіка працювати не може. Вона взагалі зупиниться. І ми можемо претендувати на перехід до натурального господарства і стрімко повертатися до XVII століття. Тому мали обов'язково рятувати банківську систему. Я сьогодні не візьму на себе сміливість стверджувати, що нам не потрібно було б брати кредит для рятування ліквідності української банківської системи. Але не хочу сказати, що це кредит обов'язково мав би бути від МВФ.

Ред.: Ісландія перед тим, як звернутися до МВФ, найперше звернулася до уряду Російської Федерації з проханням отримати такий фінансовий ресурс, розуміючи, які вимоги висуває фонд і наслідки цього.

Лавринович: Якщо сьогодні подивитися на кроки, які робляться в країнах Європейського Союзу чи США, вони відмінні від тих кроків, які МВФ пропонує для Ісландії, України, Угорщини, Пакистану... Нам на 2009 рік пропонують забезпечити бездефіцитний бюджет. Я ніколи не претендував на великі знання в галузі економіки, але той базовий рівень, який я маю, дає змогу мені стверджувати, що в умовах кризи є необхідність створення нових робочих місць, а відтак оживлення економіки. То потрібен не бездефіцитний бюджет. Потрібен дефіцит, який буде зв'язаний. Не разові виплати, так як у нас робив уряд, по 1000 гривень з держбюджету громадянам, які потім тиснутимуть на споживчий ринок, а виділення коштів державного бюджету на створення державної інфраструктури, яка запотребує послуги української економіки. Такі як будівництво мостів, з чим у нас проблеми і в Києві, і в Запоріжжі, чи інших містах, будівництво автодоріг, які потребують великої кількості продукції металургійного і хімічного комплексів, створюють величезну кількість робочих місць. Це зв'язані кошти, які дають можливість створювати додаткову вартість, які дають змогу, як локомотив, витягувати економіку. А потім цей дефіцит бюджету сторицею відшкодується підвищенням рівня ВВП і як наслідок збільшенням надходжень до державного бюджету наступних років. Цей шлях проходили азійські країни в минулому столітті й зробили великий крок (це стосується і бездефіцитності бюджету та податкової політики). У період кризових явищ не можна підвищувати податки і обов'язкові платежі. Навпаки, вони мають знижуватися для того, щоб підвищувати активність людей, які можуть зорганізувати бізнес і робочі місця, які принесуть країні додаткову вартість. У МВФ свої рецепти, і коли ми беремо кошти, ми зобов'язані виконувати їхні настанови. Не знаю, як буде виконано цього разу — в яких пунктах і в якій мірі. Однак одну з ключових рекомендацій, яку було передбачено в меморандумі і яку перенесли в законопроекти, які розглядалися у Верховній Раді, — вилучено. Тому очікуватимемо на рішення МВФ — буде чи не буде без цієї вимоги кредит. А вимога стосувалася того, що протягом двох років в Україні мала бути заморожена заробітна плата і щоб до 2011-го мінімальна зарплата в країні не підвищувалася до рівня прожиткового мінімуму. Я задоволений, що 248 народних обранців підтримали пропозицію, щоб ця норма була вилучена і що шукатимемо вихід з кризи не за рахунок тих, хто має можливість тільки для фізичного виживання, а за рахунок інших рецептів, які людство вже випробувало протягом останніх століть.

Ефективність рецептів МВФ на різних континентах піддається великому сумніву.

Ред.: Отож пропозиції МВФ сприймаються неоднозначно. Тоді чому меморандум Кабміну і МВФ взято за основу. Хто взагалі аналізував пропозиції і можливі наслідки?

Лавринович: Вибору не було.

Ред.: Але Ісландія звернулася до Росії. Можливо, і ми могли б звернутися до інших країн?

Лавринович: Нині достатньо вільний фінансовий ресурс має тільки Російська Федерація і Китай. Звичайно, ми могли б звернутися. Але не було такої ініціативи. До МВФ звернувся уряд і Національний банк, парламент до цього не причетний. Я не знаю, хто проявив в уряді ініціативу.

Ред.: Де обговорювався меморандум?

Лавринович: Ми його отримали лише після того, як публічно поставили кілька разів питання і до уряду, і до Національного банку. Була відповідь, що ніякого меморандуму немає, а є лист уряду до МВФ з проханням надати кредит. Після того ми звернулися до місії МВФ і отримали відповідь: меморандум є. Лише тоді уряд надав народним депутатам текст цього документа.

Ред.: Чиї підписи стоять під цим меморандумом?

Лавринович: Підписів на тому примірнику, який я читав, не було. Але вимога завжди є: підпис керівників уряду і Національного банку. Але якщо немає підписів — немає меморандуму — і немає кредиту.

Ред.: За оцінками деяких фахівців: Україна — чемпіон з отримання найбільшої «фінансової ін'єкції» від МВФ. Україна, котра загрузла у політичній кризі, отримує найбільшу допомогу — чому? Це вигідно самому МВФ?

Лавринович: Фонд — це фінансова політична організація. Очевидно, у МВФ виникли проблеми: нині прийшов час порятунку цього фонду. Мабуть, він став потрібний комусь. В останні роки спостерігалася тенденція в багатьох країнах: швидше розрахуватися із фондом, достроково повернути його кредити з тим, щоб не мати жодних зобов'язань під час прийняття рішень щодо своїх економік. Ця криза стала певним порятунком для фонду, який потрібен знову. Тому що це справді живі гроші. Їх можна використати для порятунку своїх фінансових систем. Це дуже важливо. Не може країна жити, якщо в неї сколапсує банківська система. Це обов'язковий механізм для того, щоб взагалі десь щось працювало, продавалося, зароблялося... Не може без цього працювати економіка. Без банків не буває економіки. Якщо настає брак коштів, тобто банки не можуть повернути чи підприємствам, чи людям їхні вклади, одразу йде хвиля недовіри і ланцюгова реакція, коли банки наближаються до банкрутства. Це дуже небезпечна річ і потрібно вживати всіх заходів, щоб цього не допускати. Уряд зобов'язаний підвищити ліквідність банківської системи.

У період кризових явищ не можна підвищувати податки і обов'язкові платежі.

Ред.: Не всі вимоги меморандуму враховані в законопроекті, а кредит, який обговорюється і запропонований, не на 100 відсотків може прийти в Україну. Який же вихід з цієї ситуації?

Лавринович: Буде складно і потрібно буде шукати інші джерела, щоб ми вийшли з мінімальними втратами з ситуації, яка сьогодні є. Оскільки достатньо велика кількість коштів вже вилучена з української банківської системи і потрібно їх заміщувати. Крім того, необхідно відродити довіру до функціонуючої банківської системи. Насамперед суб'єктів підприємницької діяльності, підприємств, установ, населення. Всіх, хто має свої рахунки в банках. Найкращий інвестор — це громадянин, який віддає свої кошти банку. А банк віддає тим підприємцям, які створюють нові виробництва, заробляють кошти і повертають кредити плюс відсотки. Цей механізм має працювати.

Ред.: Гарантій того, що за відсутності кредиту ми самотужки вийдемо з цієї ситуації, очевидно, немає?

Лавринович: Я не маю такої кількості інформації, щоб робити категоричні висновки. Але упевнений, що Україна та її керівництво обов'язково шукатимуть ті рішення, які повинні забезпечити вихід.

Ред.: Окрім фінансово-економічних проблем, у нас є ще й проблеми судоустрою. Ми бачимо, що відбувається із судами і суддями. На вашу думку, де гарантія і що можна зробити, щоб суди були справді незалежною гілкою влади.

Лавринович: Те, що робиться у судовій системі, дуже важлива складова загальної кризи в Україні. Якщо в державі юридичні особи чи громадяни впевнені в тому, що є гарантія звернутися до суду і поновити своє порушене право, тоді ця країна нормально живе і розвивається, тоді громадяни почуваються впевнено. І з великим сумом можу констатувати, що в Україні ніхто не може почуватися захищеним: ні громадянин, ні підприємства. Тому що функціонування судової системи сьогодні є дуже проблемним. Судова система в Україні тяжко хвора і залежна. Залежна від різних стимулів, без яких в Україні приймається надзвичайно невелика частина судових рішень. Багато залежить від впливів тих, хто визначає можливість потрапляння на суддівську посаду або на адміністративну посаду в суді. Оцю залежність ми маємо. Сьогодні вона навіть не приховується. Тому подальше консервування судової системи України в такому стані — небезпечно для країни. Обов'язково мають бути зміни в судовій системі, як в процедурі потрапляння на судову посаду, так і організації роботи судів. Має бути чітка система контролю за дотриманням процесуального законодавства, чітка система відповідальності за неправосудні рішення і за спробу суддів привласнювати собі право на розгляд справ, які не є в їхній компетенції. Я вже десятки разів згадував про закон, який з XVII століття до сьогодні незмінно діє у Французькій Республіці, — це закон про державну зраду. Він передбачає: у разі, якщо суддя візьме до свого провадження справу, яка не належить до його компетенції — проти глави держави, проти Національних зборів, проти уряду — він позбавляється права працювати в юридичному цеху довічно. Він не може бути не тільки суддею, а й адвокатом, нотаріусом, прокурором... Те, що твориться в Україні — це взагалі жах. Суддя бере до свого провадження те, що навіть студенту юридичного факультету відомо — не може бути предметом його розгляду. Без забезпечення необхідних процедур судового процесу вирішує питання, від якого залежить доля всієї України. Це таке ноу-хау в країні. І, звичайно, після таких дій суддя або хворіє, або йде у відпустку. Це непоодинокі випадки. Такий стан речей — виклик для суспільства. Тому ми маємо якомога швидше вирішити питання з реформою судочинства. Тому що наявна судова система не просто не справляється із завданням, яке на неї покладено, вона небезпечна для нашої держави.

Ред.: Деякі експерти стверджують, що нині МВФ впливає на політичну ситуацію в Україні: дасть кредит — вибори перенесуть або взагалі скасують.

Лавринович: Звичайно, МВФ впливає. Але не думаю, що на вибори. Будуть вибори чи ні, залежить від рішення глави держави, який має повноваження підписувати відповідні укази. Беручи до уваги стан законодавства, який є в Україні, після 2004 року ці норми можуть працювати тільки в політично відповідальному середовищі. І якщо державні органи, політичні сили, які опанували Кабінет Міністрів, будуть протидіяти можливості проведення дострокових виборів, то їх провести буде дуже складно. А якщо ці політичні сили політизують і систему комісій, які мають проводити вибори, то взагалі проводити вибори буде майже неможливо.

Ред.: Вірогідність проведення дочасних парламентських виборів 7 грудня ще існує?

Лавринович: Не існує. В Україні діє закон про вибори народних депутатів, який передбачає певні календарні строки для різних технологічних дій. І якщо указ, який є підзаконним актом, вступає в конфлікт з тим законом, він уже не може бути реалізований.

Ред.: Але указ про проведення виборів зупинений, а не скасований?

Лавринович: У нас є можливість зупиняти акти. Тобто указ існує як легітимний акт, але не застосовується, і ним не можна керуватися. Особливість полягає в тому, що, на відміну від інших актів, які можуть бути відновлені й почати виконуватися, цей указ не може виконуватись. Він вступає в конфлікт із законом про вибори народних депутатів.

Ред.: Тобто цей указ ніколи не буде діяти? В якій частині не діятиме, в визначенні терміну виборів?

Лавринович: Конституція України передбачає, що Президент має право на підставі статті 90 (місяць на сформування коаліції, два — на уряд) достроково припинити повноваження парламенту. А стаття 77 передбачає, що після цього рішення протягом 60 днів мають бути проведені позачергові вибори. Якщо говорити про дострокове припинення повноважень, то в цій частині указ не може бути відновлений. Тому що він датований 9 жовтня, крайній термін виборів — 8 грудня. А відповідно до чинних норм закону про вибори народних депутатів — це вже неможливо. Тому цей указ не може бути відновлений, обов'язково має бути новий указ про дострокове припинення повноважень із визначенням нової дати, яка може бути реалізована.

> Не може країна жити, якщо в неї сколапсує банківська система.

Ред.: Якщо нині створиться нова коаліція — не має значення її конфігурація, — чи означатиме це, що парламент може працювати?

Лавринович: Це означатиме, що парламент зобов'язаний працювати.

Ред.: Сьогодні є шанс створити нову коаліцію?

Лавринович: Звичайно. Якщо вона створиться, одразу прийматиметься рішення про ухвалення нового складу українського уряду.

Ред.: Але ж після припинення існування коаліції надається один місяць для створення іншої...

Лавринович: Так. І якщо її немає, тоді Президент має право розпуску.

Ред.: Але 30 днів пройшло.

Лавринович: І у глави держави ніхто не забирає це право. І в жовтні він мав, і нині має право. Але якщо коаліцію створять, тоді в нього такого права не буде.

Ред.: Чи це буде легітимна коаліція?

Лавринович: Будь-яка коаліція, яку створять у парламенті, завжди легітимна. Це ж не є імперативне зобов'язання глави держави — припинити повноваження Верховної Ради. Президент може місяць, два чекати, тим паче що є можливість вирішити питання без виборів шляхом переформатування.

Ред.: Що треба зробити, щоб вибори до парламенту відбувалися за відкритими списками? Чи реально це зробити до проведення дочасних виборів? Як посилити відповідальність перед виборцями?

Лавринович: Чинний закон, який ухвалили в 2006 році, поставив Україну в дуже негарне становище. Оскільки такий тип виборчої системи на європейському континенті останній раз використовувався наприкінці XIX століття. Він не спрямований на прогрес, заохочення того, щоб в нас була ефективна працююча система управління, система реального представництва інтересів громадян в українському парламенті. Закриті списки для єдиного загальнонаціонального округу по всій країні в такій великій державі — неефективно. Впевнений, що це довго не існуватиме, оскільки ми весь час отримуватимемо підсилення негативних тенденцій. Безумовно, що парламент має відповідати двом основним вимогам. **По-перше**, він мусить бути реальним представницьким органом всіх громадян. І **по-друге**, він мусить виконувати функцію органу державної влади, який має право для встановлення правил для життя країни — ухвалення законів. І поєднання цього непросте. Але без делегування громадянами свого права на ухвалення державних рішень іншим особам парламент ефективним не зможе бути. Якщо говорити про відкриті списки, то сьогодні є наближення до консенсусу політичних сил, які зазначають, що це необхідно зробити. І ви могли це читати в політичній програмі Партії регіонів, і могли чути від представників інших партій. Є усвідомлення, що ми маємо забезпечити реальну ефективність цих двох функцій. Ясно, що до дострокових виборів провести відповідні зміни в законі нереально навіть теоретично. Короткі терміни. Країна живе в передвиборному стані. Не знаємо, коли буде старт і фініш. А от щодо планової кампанії є всі підстави сподіватися, що буде змінено закон про виборчу систему.

Ред.: Які концептуальні поправки, зміни до антикризового закону запропоновані Партією регіонів?

Лавринович: Це три складові. **Має бути створено стабілізаційний фонд,** який використовуватиметься для підтримки української економіки. Він передбачений у цьому законі, який ухвалений. Не враховано повністю складові наповнення цього фонду. Тому що регіонали пропонували створити цей фонд розміром близько 40 мільярдів. Вирішили наповнювати від приватизації. Але вона надто довготривала, і не можна сподіватися на швидке наповнення фонду цими коштами. Тому ми пропонували, щоб були використані інші джерела. Скажімо, залишки резервного фонду, які є сьогодні в державному бюджеті. Є перевищення доходів Національного банку над плановими витратами — їх також можна забрати до стабілізаційного фонду. Тобто є оперативні кошти, щоб ними розпоряджатися, але це не враховано. Але враховано пропозицію зі **створення фонду гарантування заощаджень громадян.** До цього держава гарантувала повернення вкладів громадянам з будь-якого банку на рівні 1200 гривень. Від сьогоднішнього дня ця сума становить 150 тисяч гривень. Тобто переважна більшість громадян України вже можуть не поспішати до банків забирати свої кошти, тому що вони при цьому втрачають відсотки — це з одного боку. З другого — якщо вони не збираються робити якісь великі покупки найближчим часом, тримати кошти вдома не дуже правильно. Тепер вони мають повну гарантію, що держава поверне до 150 тисяч. Третя пропозиція Партії регіонів: **щоб жодним чином не було обмеження соціальних виплат і щоб була виконана норма закону, що з 1 січня наступного року в Україні мінімальна заробітна плата має дорівнювати прожитковому мінімуму.** Щоб у нас не було цього розриву для окремих громадян і окремих категорій наших людей, які мають дохід, який не відповідає фізіологічному рівню проживання. Це ганебне явище. Пропозицію підтримали 248 депутатів. Хоча, з моєї точки зору, таку норму мали б підтримати всі народні обранці.

Ред.: Бюджет-2008: чи буде прийнято зміни, зокрема, в частині фінансування дочасних виборів, якщо вони будуть? Перспективи бюджету 2009 року?

> З великим сумом можу констатувати, що в Україні ніхто не може почуватися захищеним: ні громадянин, ні підприємства.

Лавринович: Сьогодні я не можу спрогнозувати, чи будуть прийняті зміни до бюджету 2008 року. Можу сказати, що зміни до бюджету в частині проведення дострокових виборів вже не актуальні. Це вже до бюджету 2009 року. Зрозуміло, що інші позиції також треба переглядати. Коли пропонувалися зміни, було достатньо коштів, навіть були надлишки. Нині проблема з розривом платіжного балансу. Це поштовх до падіння української гривні. Виникнуть нові потреби, і, можливо, будуть інші підходи до перерозподілу додаткових коштів. Проект на 2009 рік вже не відповідає сучасним реаліям, і про це кажуть і прем'єр, і міністр фінансів. Зрозуміло, що він матиме інший вигляд. Ясно, що ВВП буде менший порівняно з прогнозованим, оскільки, на жаль, кризові явища розвиватимуться. Ми вже не можемо претендувати на зростання, яке хотіли б бачити. Цей склад парламенту ще може прийняти бюджет-2009.

Ред.: Останні заяви Президента про буцімто причетність окремих народних обранців до кримінальних оборудок з контрабандою, наскільки вони обґрунтовані? У цьому контексті знову стає актуальною тема про депутатську недоторканність...

Лавринович: Я звик не дуже звертати увагу на такі заяви з боку високої посадової особи, оскільки після цих заяв ніколи не було реальних кроків, жодних доказів і рішень. Мені шкода, що в нашій країні глава держави може дозволяти собі говорити те, що потім залишається в повітрі. А депутатська недоторканність — це обов'язковий елемент. Він є у всіх країнах, де є демократія і парламент. Звичайно, вона існує в різних видах. В Україні це дещо гіпертрофовано й потребує модифікації. Гіпертрофовано не просто недоторканність, а продукується величність тієї особи, на яку поширюється ця недоторканність. Зрозуміло, що в державі не повинно бути жодної людини, яка вільна від законів. Усі громадяни України, незалежно від того, де вони перебувають, мають нести відповідальність за порушення закону. Має бути спеціальна процедура притягнення до відповідальності і глави держави, і членів парламенту, і членів уряду. Так само, як і тих, хто має право іменем України виносити вироки. Зрештою, ця процедура, яка прописана для суддів, вона, з моєї точки зору, є оптимальною. Тобто можна мати право на порушення кримінальної справи проти всіх. І в разі доведення провини кожен має отримати те, що заслуговує. Але використовувати інструмент силових структур для терору політиків, для того, щоб унеможливити функціонування незалежного критично налаштованого парламенту, — це неприпустимо. Те, що відбувається в Україні, — не перший раз і не перший рік, і не першим президентом здійснюється. Є прагнення зробити зручний парламент, який не дошкуляв би, а тихо виконував ті побажання, які народжуються в однієї особи. І щоб не було видно реальних суспільних настроїв і реальної функції парламентського контролю за іншими гілками влади. Ми побачимо з прецедентів в Україні, як знаходиться рецепт, щоб утихомирити тих, хто дозволяє собі говорити речі, які неприємні для провідних державних діячів, — це тільки сліпий не може бачити. Тому, щоб узагалі не було ніякого форми недоторканності — не думаю, що це коли-небудь в нашій країні здійсниться.

Ред.: Проте представники саме вашої фракції останнім часом дуже активно говорять, що треба винести на розгляд законопроект про зняття будь-якої недоторканності, пільг, доплат...

Лавринович: Є законопроект, що стосується обмеження недоторканності і депутатів, і Президента до рівня, який має суддівський корпус. Внесено законопроект Партією регіонів, під яким підписалися 170 народних депутатів. Цей документ чекає свого розгляду. А що стосується іншої ініціативи, про яку ви згадали, для суспільства вона мало значуща, але має морально-політичний підтекст. Оскільки передбачені сьогодні публічні витрати на функціонування парламенту й апарату Верховної Ради з багатьох напрямів необґрунтовані. Гадаю, що переважна більшість депутатів цілком усвідомлюють, що ці витрати мають бути скасовані. Не потрібен Верховній Раді величезний автопарк, який невідомо як використовується. Депутати обійдуться без цього автопарку абсолютно легко. Так само обійдуться без тієї кількості баз відпочинку на узбережжі Чорного чи Азовського морів чи під Києвом. Депутати не так часто туди їздять, а вони використовуються своєрідним чином. Від цього можна й потрібно відмовитися. Так само, як можна замінити систему безоплатного проїзду на систему оплачуваних відрядженнь. Отже, якщо ми хочемо, щоб депутат був реальним представником громадян, він повинен мати можливість постійного спілкування й вирішення тих питань, які виникають у професійній роботі не лише в законодавчій функції, а й у контрольній. Що стосується оплати праці. Там, де порушуються природні підходи до оплати праці кваліфікованої, яка необхідна для ухвалення рішення з функціонування підприємства, установи чи цілої країни, виникають негаразди. Аномально, коли той, хто зобов'язаний організувати роботу, отримуватиме винагороду меншу, ніж ті, хто виконує його рішення з організації цієї роботи. Кваліфікована людина не захоче так працювати. А якщо немає кваліфікованого керівника, то за наявності кваліфікованих інженерів, технологів тощо така установа дуже швидко припинить своє існування. Тому що найважливішим завжди є (це стосується роботи різних суб'єктів, в тому числі, наприклад, сільськогосподарського підприємства, заводу чи банку) правильне та ефективне управління. На рівні держави такі диспропорції призведуть до неефективного управління. Ми інколи жартуємо, що треба буде віддати в оренду країну для того, щоб утримувати дієвий менеджмент.

Ред.: Сьогодні знову заговорили про те, щоб політичні сили об'єдналися навколо цінностей, національної ідеї. Якою, з вашої точки зору, вона має бути?

> В державі не повинно бути жодної людини, яка вільна від законів.

Лавринович: А що таке кохання? Є і раціональні, й ідеалістичні речі. І не потрібно обов'язково намагатися їх виписати як математичні формули, з чого це складається. Національна ідея — це національна ідентичність, це певна ідеалістична річ, яка співзвучна зі станом душі в громадянина чи спільноти. Намагатися обов'язково словами чи формулами написати: національна ідея = а+б квадрат с — цього не потрібно робити. З моєї точки зору, просто **потрібно відчувати себе патріотом своєї землі, держави, суспільства, мати своє міцне національне коріння, дбати про свою велику родину в різних її значеннях.** І коли в нас буде і міцне коріння, ми бачитимемо можливість прояву нових якостей прийдешніх поколінь. У нас взагалі зникне бажання згадувати про те, що колись ми хотіли штучно щось сформулювати. Все має бути природно.

Ред.: Дякуємо за розмову.

Лавринович: Прошу.

Розмову записали
Наталія ЯРЕМЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ТЕМА

Що переважить?

Лідер президентських перегонів у США Барак Обама після повідомлення про його перемогу розпочав свою промову словами: «Хтось ще не вірить, що в Америці все можливо?». А президент Буш назвав ці вибори тріумфом американської історії.

Зміни в США сталися, і їх вітали всюди так, неначе обирали не американського президента, а цілого світу. Тому на Обаму покладають великі надії, зокрема, в ЄС, який прагне убезпечити себе від впливу США в Європі.

Нині європейці сподіваються на рівноправне партнерство із США. Адже очільники ЄС вважають перемогу Обами переломним моментом для цілого світу, повідомляє інформаційна агенція ДПА. Утім, чимало експертів уже передбачають можливі труднощі у співробітництві з новим президентом США, вважаючи, що і для ЄС, і для партнерів по НАТО воно не буде простим. Зокрема, у військових питаннях. Приміром, Обама розраховує на більшу військову присутність європейців у Афганістані, хоч далеко не всі вони прагнуть цього, а деякі й категорично проти.

Не менш, а може, й більш складною є проблема відносин ЄС і Росії, що має прямий стосунок до відносин з Україною. Західні оглядачі вважають: якщо Обама, як і його попередник Джордж Буш, наполягатиме на швидкому прийнятті України та Грузії в НАТО, то це ускладнить відносини не лише США з ЄС, а й може стати причиною розколу між європейськими членами альянсу. Європейці сподіваються на перегляд трансатлантичних відносин — з огляду на багатополярність світу. Але навряд чи можуть на це розраховувати, бо США завжди наполягають на провідній ролі власної нації і захищають «демократичні цінності сильної Америки». А також своє бачення світу, з яким Європа часто не згодна. Але Обама — американський президент, тож навряд чи надія на рівноправне партнерство здійсниться цілком...

Крім того, коментуючи ситуацію щодо Південної Осетії та Абхазії, Обама безкомпромісно заявив, що має намір застосовувати «жорстку, пряму дипломатію» для стримування Росії. Саме так робив ще один президент — Білл Клінтон — для наведення порядку на Балканах. Але Стара Європа далеко не так однозначно, як Обама, ставиться до конфлікту на Кавказі: засудивши Москву, вона не має наміру згортати з нею співробітництво. І не в останню чергу — через енергетичну залежність від Росії.

Тож у цьому серйозному аспекті інтереси США та Європи не збігаються. І навряд чи вона підтримуватиме Україну, яка зіпсувала відносини з Росією, незважаючи на те, що залежить від північної сусідки значно більше, ніж Європа. Крім того, однозначна підтримка Україною Грузії у конфлікті на Кавказі не додала спокою європейським очільникам. А якщо врахувати нашу внутрішньополітичну нестабільність, то розраховувати на підтримку заходу не доводиться. Зрозуміло, що Європу більше влаштовує всебічне співробітництво України з Росією, а не конфронтація, як нині. Тому оглядачі та аналітики сходяться на думці, що політика і США, і Європи щодо України вестиметься крізь призму відносин з Росією. Хоч би як щодо цього не надували щоки наші керманичі...

Чи намагатиметься розв'язати цей гордіїв вузол Барак Обама і як саме він може це зробити? На чиєму боці буде нова американська адміністрація? Адже в ситуації, що склалася, за спиною України — симпатії країн Східної Європи та інтереси, передовсім економічні, Західної Європи. Що переважить?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Українські та російські залізничники розробляють заходи з подолання зменшення обсягів перевезень *(Укрінформ)*

НБУ зобов'язав банки продавати готівкову іноземну валюту за курсом, не вищим за офіційний *(Укрінформ)*

У НОМЕР

Грошей на допомогу безробітним вистачить на всіх

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Експерти теж не сумніваються у фінансовій стабільності профільного фонду. Поки що. Але кажуть, якщо звільнення працівників набуде масового характеру й вони одразу прийдуть по допомогу, тоді грошей може не вистачить. Хоча це екстремальна ситуація, і приводу для того, щоб вона стала реальною, поки що немає, запевняють фахівці. А якщо таке станеться, то, за словами пані Денисової, гроші можна буде взяти із стабілізаційного фонду, про створення якого зараз усі говорять. «Адже важливо перестрахуватися, коли йдеться про людей», — наголосила чиновниця.

Станом на жовтень, за повідомленням Державного центру зайнятості, допомогу у зв'язку зо безробіттям одержували 373,5 тисячі людей. Її розмір залежить від страхового стажу, тривалості перебування у стані безробітного, а також розміру заробітку за останньою посадою. Мінімальний розмір допомоги для тих, хто сплачував внески до фонду, становить 500 грн., а для незастрахованих осіб — 360.

Водночас народний депутат України, екс-міністр економіки Сергій Терьохін прогнозує, що до кінця року в Україні буде півмільйона безробітних.

КРИМ

Затримали секретаря Партенітської селищної ради

Правоохоронці повідомили, що затримали Євгена Нєкрасова як третього фігуранта кримінальної справи про хабар у п'ять мільйонів гривень. У червні на гарячому були піймані селищний голова Партеніта Микола Конєв і депутат Олег Бородай. Постановою Печерського райсуду Києва Конєва і Бородая помістили під варту. Правоохоронці стверджують, що Нєкрасов, Конєв і Бородай створили кілька фіктивних фірм із статутними фондами у 200 грн. На фірми оформляли землевідведення, які потім за хабарі купували нові господарі. Під час обшуку в службовому кабінеті Нєкрасова оперативники вилучили речові докази протиправної діяльності чиновників, а також понад 100 тисяч гривень.

Віктор ХОМЕНКО.

Купуйте тільки державне вугілля!

Щоб не допустити звільнення шахтарів

Через світову фінансову кризу страждає не тільки металургія, а й суміжні з нею галузі, зокрема вугільна. Уряд уже почав вживати заходів, щоб не допустити зниження видобутку вугілля та звільнень шахтарів. Щоправда, методи, які використовує Кабмін, не можна назвати ринковими.

Так, на колегії Міністерства вугільної промисловості України голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики і підприємництва Наталія Королевська заявила, що уряд прийняв розпорядження «Про заходи для зменшення наслідків кризових явищ у гірничо-металургійному комплексі, фінансовому ринку на роботу підприємств паливно-енергетичного комплексу в осінньо-зимовий період 2008—2009 року». Суть документа в тому, що енергетичні підприємства зобов'язали купувати вугілля тільки на державних шахтах. Це розпорядження тимчасово припиняє постачання за «прямими» договорами і за імпортом.

Виходить, що приватним вугільним підприємствам, котрі раніше постачали вугілля на теплоелектростанції, доведеться або скорочувати обсяги видобутку, або шукати інших покупців. А це не так просто. Адже не таємниця, що собівартість нашого «чорного золота» на порядок вища, ніж, наприклад, у Росії або Китаї. Це обумовлено складностями процесу видобутку: нині чимало шахт Донбасу працюють на глибині майже в тисячу метрів. Крім того, якість запасів, що відпрацьовуються (а це низька потужність пластів і серйозна глибина залягання) роблять цей бізнес менш конкурентоспроможним, ніж у наших сусідів. Галузь потребує величезних інвестицій, модернізації, рівень зносу по деяких підприємствах становить близько 80 відсотків. Грошей у держави на капітальні вкладення в шахти не було й до кризи. Не кажучи вже про нинішній час. Тому інвестицій можна чекати тільки від приватних компаній.

Але, як уже писав «Голос України», указом Президента України приватизацію стратегічних об'єктів (до яких, звісно, належать підприємства вугільної промисловості) припинено. Виходить, з одного боку, держава, начебто, проводить економічні реформи, метою яких є лібералізація ринку. А з другого — не тільки не дає бізнесу купувати нові підприємства, а й відбирає замовників у приватних шахт.

Як виходитимуть із ситуації, що склалася, ці підприємства, поки що незрозуміло. Адже обсяги їхнього видобутку зростають. Наприклад, ВАТ «Павлоградвугілля» об'єднує 10 шахт, тут працюють 32 тисячі осіб. Торік об'єднання видало на-гора 16,4 відсотка вугілля по країні, а нинішнього планує збільшити свою частку до 22. У цьому запевнив директор із видобутку і збагачення вугілля компанії DTEK (якій належить ВАТ «Павлоградвугілля») Євгеній Ромащин. Однак ця компанія включає ще й три теплові електростанції: Зуївську, Курахівську і Луганську, котрі використовують вугілля, видобуте павлоградськими шахтами. Тому можна припустити, що поки скорочення штатів цим підприємствам не загрожує. А що стосується інших приватних шахт, то це питання залишається відкритим.

Тетяна ПАСОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Столичні екологи спалили три сотні браконьєрських сіток

Публічну акцію утилізації рибальських сіток провела днями Громада рибалок України та Київський еколого–культурний центр.

Під телекамерами екологи спалили близько 300 сіток та іншого браконьєрського знаряддя. Саме стільки їх було вилучено за останній місяць на київських водоймах. Мета даної акції — привернути увагу чиновників до ситуації, яка склалася сьогодні на водоймах. Адже через масовий вилов риби національна безпека країни опинилася під загрозою.

— Усі ці браконьєрські знаряддя було вилучено протягом останнього місяця у водоймах Київського та Канівського водосховищ. Разом із працівниками рибоохорони в рейди виходили також представники нашої організації, — пояснює голова Громади рибалок України Андрій Неліпа. — Однак і це не допомагає. Адже щоб на законних підставах боротися зі злочинцями, громадські захисники природи потребують допомоги закону. До 2001 року в лісах, на полях та річках браконьєрів ловили так звані громадські (мисливські, рибні, екологічні) інспектори, які складали майже 30% протоколів. Проте кілька років тому їх було позбавлено цих прав через внесення змін до Кодексу про адміністративні порушення. Сьогодні необхідно відновити інститут громадських інспекторів та надати їм право складати акти про незаконний вилов риби. Відповідний законопроект вже підготовлено. Утім, документ зі змінами до Адмінкодексу, які стосуються не лише продажу незаконних знарядь, а й розширення прав громадським інспекторам, двічі не отримав позитивної оцінки Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності і, відповідно, не потрапив на голосування в сесійний зал.

За словами директора Київського еколого-культурного центру Володимира Борейка, через браконьєрів промисловий вилов щуки і плотви зменшився у чотири рази, ляща і судака — удвічі. До третього видання Червоної книги України на сьогодні запропоновано види риб, які раніше не були рідкісними та не мали статусу таких, що зникають: тараня, золотий карась. Щороку в країні відбувається близько 15 млн. випадків браконьєрства. Однак розкривається тільки 1—2 % злочинів. Якщо в 1966 році рибних браконьєрів було 15 тисяч, то минулого року їхня кількість сягнула 100 тисяч.

Олександр ПЕКНИЙ.

Ленін завжди живий?

Сьогодні в одному з сіл Іванівського району Херсонщини призначене відкриття пам'ятника вождю пролетаріату Володимиру Леніну. Ще раніше, 1 листопада, його бронзову скульптуру встановили в селищі Сиваське Новотроїцького району. У відкритті взяли участь народні депутати від Херсонщини Катерина Самойлик та Андрій Найдьонов, а також Петро Симоненко.

Алла БРУСИЛОВА.

Після роботи можна й поплавати

Відділення гідротерапії санаторію-профілакторію введено в дію у філії «Іршанський гірничо-збагачувальний комбінат ЗАТ «Кримський титан», яке за оснащенням не поступається найкращим оздоровницям. На його спорудження використано шість мільйонів гривень. Крім соляної шахти та всіляких ванн, де водночас можуть проходити різні процедури понад сто чоловік, тут є і великий плавальний басейн — про такий Житомир може поки що тільки мріяти. Генеральний директор підприємства Микола Головач зазначив, що крім титанодобувників, для оздоровлення яких він призначений, путівки в санаторій-профілакторій зможуть придбати жителі різних регіонів України.

Олексій КАВУН.

Житомирщина.

ФОТОФАКТ

50 найкращих юнаків Прикарпаття відправлено з Івано-Франківського обласного збірного пункту до Феодосії, де вони стануть ядром майбутньої елітної «Прикарпатської роти» у складі бригади морської піхоти.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Небувалий автоаукціон від голови,

або У скільки обійдеться киянам «економія»

РЕПЛІКА

Одразу після підвищення тарифів на комунальні послуги для організацій та нечуваного підняття цін за проїзд у комунальному транспорті «мер усіх киян» влаштував чергове шоу зі здаванням ключів від службових машин.

«Це відбудеться у зв'язку з проведенням аукціону з продажу автопарку держадміністрації», — повідомила напередодні пресслужба КМДА.

Що ж обіцяють зовсім скоро продати з молотка? А головне, тепер би дізнатися — почім і кому? Бо серед машин, які закріплені за КП «Автотранспортне підприємство Київської міської ради» та підлягають продажу на аукціоні, кілька ГАЗ-14, а також «Чайка», що належала колишньому першому секретареві ЦК Компартії України Щербицькому. А це, — можна сказати, раритети, і для колекціонерів вони мають неабияку цінність. Та на останню накинув оком сам міський голова. Є й сучасні. Приміром, «Тойота Ленд Крузер» попередника Черновецького, «Крайслер 300 С» — колишнього секретаря Київради та «Крайслер 300 С» — колишнього першого заступника голови КМДА. Крім того, на продаж виставлять кілька «Тойот Камрі» — нинішнього секретаря Київради Олеся Довгого та інших високопосадовців. Одне слово, все б нічого, якби аукціон справді був прозорим і, як оголосив Черновецький, кошти потрапили до рук бідних.

Але ось тут столичний очільник випустив одну маленьку деталь. Пересісти вони пересядуть, та у скільки це обійдеться казні?... Виявляється, за використання власних авто у службових цілях чиновники отримуватимуть компенсації у розмірі від 6050 до 12100 гривень на місяць. А оскільки машини у них всі «наворочені», мінімумом, гадаю, не обійтися, доведеться розщедрюватися на всі 12 тисяч. Тож навряд чи виручені кошти зможуть перекрити такі витрати. Один «Майбах» Черновецького чого вартий. А якщо врахувати, що дорогі авто любить не тільки міський голова, а і весь його почт, киянам не позаздриш.

Марина КРИВДА.

Екс-міністр економіки Сергій Терьохін прогнозує, що до кінця року в Україні буде півмільйона безробітних

Щоб потрапити за прохідну донецького заводу, Барак Обама пред'являв документи

ЯКБИ Ж ЗНАТТЯ!

— Коли президента США стали показувати по телебаченню, я навіть не одразу збагнув, хто це. А тоді: постривай, та я ж десь бачив цього хлопця! — пригадує директор Донецького казенного заводу хімічних виробів Микола Потапчук. — Перевірив документи — точно, Барак Обама! Під час того візиту він поводився дуже скромно, тихо, а на першому плані, звичайно, був досвідченіший Лугар. Майбутній президент на вигляд був дуже молодий. Високий, худий, небагатослівний. Загалом вони провели у нас півдня. Як завжди, спочатку була розмова в кабінеті, потім гості оглянули цехи заводу. В одному з цехів відбувся брифінг для журналістів. Потім, здається, ми разом обідали. Постривайте, навіть випивали. Чи ні?

Барак Обама, обраний у вівторок президентом США, був у Донецьку в серпні 2005 року в статусі сенатора Конгресу разом зі старшим колегою — сенатором-республіканцем Річардом Лугаром. У шахтарській столиці гості відвідали одинєдиний об'єкт — Донецький казенний завод хімічних виробів. Інтерес саме до цього підприємства пояснюється тим, що тут реалізовувався проект утилізації протипіхотних мін, профінансований в рамках програм «Партнерство заради миру» і «Проект трастового фонду НАТО в Україні». Причому замовники обирали виконавців на конкурсній основі. Перемогла заявка донеччан.

Хоч як це прикро, але після візиту майбутнього президента США на заводі не залишилося навіть фотографії. «Якби знав, обов'язково б сфотографувався із Бараком Обамою на згадку! Але руку тоді потиснув, це точно, і всім кажу, що особисто знайомий із президентом Сполучених Штатів Америки», — сміється директор. Він каже, що за існуючим порядком (а завод є режимним підприємством) усі відвідувачі, в тому числі сенатор Обама, повинні були надавати документи, перш ніж перетнути прохідну. Тож у спеціальному журналі запис про «відвідувача Обаму» і час перебування зберігся. Очевидці пригадують, що сенатор із цікавістю оглядав цехи. А на підприємстві розраховували на продовження програми з утилізації озброєнь.

На заводі кажуть, що не відправляли телеграми Бараку Обамі й не вітали його із обранням президентом США. Хоча зараз збираються відшукати відео- та фотоматеріали про історичний візит. Хто ж знав, чого досягне через три роки той скромний хлопець.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

У Київському зоопарку спеціалісти місцевого еколого-культурного центру лікували 130-річні, найстаріші в Києві, «черешні Бурдзинського» — пам'ятки природи, названі на честь організатора й першого директора зоопарку натураліста Бурдзинського.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Новий американський президент збирає команду

Обраний президент США Барак Обама приступив до формування нового складу адміністрації. Шансів зберегти за собою свої посади в колишніх службовців Білого дому, котрі обіцяють допомогти молодому президентові, практично немає. Кандидатури на головні міністерські посади в Обами вже є, у тому числі запрошення на роботу можуть одержати політики з адміністрації колишнього президента Білла Клінтона.

Барак Обама визначився зі складом так званої «перехідної команди», котра має допомогти президентові сформувати нову адміністрацію. Їм, а також спостережній раді з 12 осіб належить розпочати добір кандидатів для одержання міністерських портфелів та розробити план з реалізації передвиборних обіцянок нового глави держави.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Неповнолітніх має захищати свій уповноважений

У 60 країнах (з них 27 європейських) нині активно діє інститут омбудсмена з прав дитини як представник інтересів наймолодших громадян. А Україні ще 2002 року профільний комітет ООН рекомендував заснувати подібну організацію, та поки що до порад вітчизняні високопосадовці так і не прислухалися.

— Однак примітно, що у Верховній Раді України вже зареєстровано відповідний законопроект, і це вже перший позитивний крок, — повідомив під час нещодавнього візиту в Київ голова Європейської мережі уповноважених з прав дитини Джордж Мошос.

Омбудсмен з прав дитини Литви Риманте Шалавішіте поділилася власним досвідом роботи такого інституту в своїй країні. Литовський захисник неповнолітніх не має права законодавчої ініціативи, та жоден закон, указ чи постанова, що хоч якось стосуються юного покоління, не набувають сили без її узгодження та підпису. Завдяки цьому нині, приміром, якщо батьки їдуть із Литви працювати за кордон, то їхнім неповнолітнім дітям призначається тимчасовий опікун. Риманте Шалавішіте, яка чимало пропрацювала в інституті Уповноваженого з прав людини, запевняє, що одного цього органу недостатньо, щоб охопити увагою всі проблеми підростаючого покоління. Тож запровадження інституту дитячого омбудсмена є необхідним кроком для України.

У Чернівцях зустрілися представники 18 країн Європи

Сьогодні у Чернівцях проходить III Робоча зустріч представників країн—учасниць та сусідів Центральноєвропейської ініціативи (ЦЄІ). Захід має напрацювати рекомендації щодо подолання бар'єрів на шляху транспрегіонального взаємодії у «Ширшій Європі регіонів». Серед основних питань — розвиток найдепресивніших у ЄС північно-східних повітів Румунії, подальша реалізація транзитного потенціалу на східніших кордонах ЄС, розвиток територій та головних сфер економіки країн регіону у туристично-рекреаційній, агропромисловій, інформаційній галузях та запобіганні надзвичайним ситуаціям, забрудненню довкілля тощо.

Сергій СУЛИМА.

У НОМЕР

Альма-матер «замінував»... відмінник

Працівники Мелітопольського міськвідділу міліції встановили особу телефонного «мінера», який 22 жовтня зірвав заняття в рідній альма-матер. Тоді понад 450 учнів, учителів і працівників навчального закладу евакуювали. Вибухонебезпечних предметів не виявили, тож правоохоронці почали розшукувати телефонного хулігана. Яким було здивування, коли «пов'язали»... круглого відмінника з цілком благополучної родини. Хлопець і сам до пуття не може пояснити свій вчинок. Як вважають психологи, у такому віці чого не зробиш, аби завоювати симпатію коханої дівчини чи авторитет серед ровесників. На жаль, законодавці цих нюансів не врахували, тож проти юнака порушено кримінальну справу.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область

Тернопільщина недорахувалася 30 сіл

За роки незалежності з карти області, кажуть статисти, зникли 30 населених пунктів, в кожному з яких проживало в середньому по 1,5—2 тисячі мешканців. Лише за вісім місяців цього року чисельність населення області зменшилась на 3,2 тисячі осіб. І хоча народжуваність останнім часом дещо збільшилась, однак природний приріст бачимо лише в Тернополі. Область, де мешкає мільйон з «хвостиком» людей, займає передостаннє місце в Україні за кількістю населення. Найнижча його щільність у Шумському районі — менше 40 осіб на квадратний кілометр. Найвища — 60 — у Бучацькому районі, де й народжуваність традиційно висока. Та скільки нині проживає людей в області, не знає ніхто, бо майже в кожній родині є заробітчани, які працюють за кордоном.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

У класах зуб на зуб не попадає

Майже половина шкіл обласного центру й досі без тепла. Температура у класах значно нижча за норму. Тож у деяких навчальних закладах дітей просто відправляють додому, а в інших скоротили уроки до 35 хвилин. Коли в місті з'явиться тепло, ніхто сказати не може. Для цього треба розрахуватися з боргами перед НАК «Нафтогаз України», а вони сягають 14 мільйонів гривень. Тепловики нарікають на населення. За їхніми даними, іванофранківці винні їм за послуги понад 21 мільйон гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Відзначили 140-річчя всеукраїнського товариства «Просвіта»

Миколаївську «Просвіту» було створено на 39 років пізніше. Це сталося 26 лютого 1907 року, у день панахиди по великому Кобзарю. Натхненником регіонального об'єднання «просвітян» виступив Микола Аркас — адмірал Чорноморського і Азовського флоту, а ще автор опери «Катерина» та популярної «Історії України–Русі». Він організував на Миколаївщині одразу дві українські народні школи та згуртував свідомих, патріотично налаштованих й освічених українців.

І ось 101 рік потому в Миколаївському муніципальному колегіумі зібралися послідовники М. Аркаса — сучасні члени «Просвіти». Голова товариства Надія Огренич, лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка Дмитро Кремінь та його син Тарас, який очолює «Молоду просвіту», лауреат обласної премії ім. М. Аркаса, перший керівник відродженої після репресій миколаївської «Просвіти» Валерій Бойченко, директор Муніципального колегіуму Сергій Січко та інші миколаївці, щоб відзначити 140-річчя Всеукраїнського товариства та День української писемності та мови.

Любов до батьківщини та українського слова відчувалася у кожному виступі на святі.

Наталя АБРАМОВА.

На знімку: виступає капела «Кобзарський передзвін» Миколаївського муніципального колегіуму.

Фото автора.

АКТУАЛЬНО

Невже будівництво запорізьких мостів заморозять?..

Запоріжжя балансує на межі транспортного колапсу. Щоб дістатися з лівого берега Дніпра на правий і навпаки, уранці та увечері потрібно не менше години простояти в черзі біля в'їзду на мости Преображенського, що збудовані в повоєнні роки. Не легше о цій порі переїхати і через греблю Дніпрогесу, вщерть переповнену потоками транзитного автотранспорту. А початок будівництва нових мостів затримався на два десятки років через те, що їх прив'язували до Хортиці. І все ж після довгих дискусій будівельники нарешті приступили до роботи, та... ненадовго. У справу втрутилися політики. В липні 2005 року своїм розпорядженням Президент України створив робочу групу з вивчення питань будівництва автомагістралі, яка дійшла висновку про її доцільність, і восени того ж року на берегах Дніпра знову з'явилися вагончики й техніка.

Однак проблем на багатостраждальному об'єкті не поменшало. Нестача коштів рік за роком гальмує процес будівництва, змушуючи консервувати його на зиму. А це — додаткові витрати. До того ж постійно зростають ціни на будівельні матеріали. Якщо після затвердження проекту загальна кошторисна вартість будівництва становила 1 мільярд 903,6 мільйона гривень, то тепер вона збільшилась у 2,5 разу. І це, як то кажуть, ще не вечір...

У червні під час візиту Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко до Запоріжжя керівництво регіону звернулося до неї з проханням розглянути можливість виділення з держбюджету додаткових коштів на спорудження мостів. Тоді Юлія Володимирівна пообіцяла субвенцію в розмірі 250 мільйонів гривень. На жаль, тих грошей запорізькі мостобудівники так і не отримали. Зате на нараді, що відбулася 13 жовтня у Першого віце-прем'єр-міністра України Олександра Турчинова, було запропоновано розглянути питання щодо можливості спрямування у 2008 році коштів, невикористаних для будівництва автомобільних мостів у Запоріжжі (а це — 15 відсотків із запланованих), на ремонт та утримання автомобільних доріг загального користування.

— Ми категорично не згодні із цим рішенням, — заявив голова облдержадміністрації Олександр Старух. — Така позиція є неприйнятною для області. Ми вкотре відправили до Кабміну, всіх профільних міністерств документи про будівництво мостів. Якщо роботи вже розпочаті, то вони мають бути доведені до кінця. Держава не може дозволити собі викидати гроші на вітер.

До розв'зання проблеми запорізьких мостів долучився і Президент України. Під час недавньої робочої поїздки до Запоріжжя Віктор Ющенко пообіцяв, що зробить все від нього залежне, щоб домогтися від уряду збільшення обсягів фінансування будівництва цього стратегічного об'єкта. Але й тут не все просто, бо поки що Рада національної безпеки та оборони з цього питання жодних рішень не приймала.

Микола МАНЬКО.

Своїми жертвами сучасні шахраї обирають переважно пенсіонерів

Будь-який злочин не має моралі. Та коли мова заходить про стареньких, котрі стають жертвами злочинців, це викликає особливе обурення. Для більшості із них навіть видурена сотня може коштувати значно більше від її номінальної вартості. Бо за цими грошима — не просто зекономлена часточка і без того крихітної пенсії, а й душевний спокій від того, що вони все-таки зуміли зберегти щось на чорний день. Коли відбирають ці гроші — крадуть кілька тижнів, місяців, років старечого життя.

НАСТУПНИКИ ОСТАПА БЕНДЕРА

Галина Сергіївна через хворі ноги ходити часто до церкви не може. Але завжди була та й залишається зразковою вірянкою. Коли потрібно в чомусь допомогти отцю Олександру — завжди готова. Тож і того дня, коли до її квартири зайшов незнайомий чоловік і сказав, що він від настоятеля церкви, вона щиро прийняла гостя. Той довго затримуватись не став. Дістав із великої валізи кілька пакунків.

— Це свічки. Привіз їх на замовлення батюшки, але того немає на місці. Зв'язався по телефону, тож він і попросив, щоб ви товар забрали і зі мною розрахувались. А він, як тільки повернеться, одразу віддасть вам гроші.

Таке прохання збентежило Галину Сергіївну, адже ніколи вона не вела жодних фінансових справ церковної громади. З другого боку, не довіряти отцю Олександру у неї не було жодних причин. Та й чоловікові не везти ж ці свічки назад. Вже за кілька хвилин вони разом перераховували кілька тисяч гривень із заощаджень пенсіонерки. Розрахунок провели точно, до гривні. А за кілька днів, коли із церкви так ніхто й не прийшов за пакунками, жінка почала телефонувати до настоятеля. Яким же було його здивування, коли він дізнався про передачу. Ніяких свічок нікому він не замовляв, а тим більше не просив розраховуватися. Жінка одразу зрозуміла, що її ошукали.

Фокус із передачею

Правоохоронці розповідають, що подібні випадки із «заставою» у вигляді товару чи передачі спрацьовують дуже часто. Хоча і вимагають від шахраїв певної підготовки. Треба не просто обрати жертву, але й зібрати інформацію про її родичів, знайомих, придумати легенду, яка б виглядала правдоподібно. А головне — простежити, щоб ці люди у даний момент були відсутніми і не могли втрутитись у хід операції. Коли всі ці умови були сплетені в один ланцюжок, «доньчина колега» завітала до дев'яностолітньої хмельничанки. Одразу назвала і місце роботи, і ім'я доньки. А на додачу передала пакет для неї. Мовляв, замовлення виконане, як і просили, але ж треба за нього віддати гроші. Останнє трохи насторожило бабусю. Та коли гостя сказала, що гроші треба взяти із пакета, та начебто і заспокоїлась. Якщо донька розповіла жінці навіть те, де зберігаються заощадження, то сумнівів бути не може.

За кілька хвилин пакунок із більш як десятьма тисячами гривень опинився в руках у гості. Ще після кількох фраз про погоду та здоров'я вона зібралась йти, але вже на ходу згадала: «Ще долари давайте, які є. Бо зараз курс обміну так змінюється, а я вже поміняю для вас за найвигіднішим»...

У цьому випадку здобич аферистки виявилася чималою. Але незалежно від того, скільки забирають у пенсіонерів, як правило, це всі заощадження. Злодії не обмежуються частиною. І не думають над тим, як далі житиме ця людина.

Класика жанру

Будь-який злочин не має моралі. Та коли мова заходить про стареньких, котрі стають жертвами злочинців, це викликає особливе обурення. Для більшості із них навіть видурена сотня може коштувати значно більше від її номінальної вартості. Бо за цими грошима — не просто зекономлена часточка і без того крихітної пенсії, а й душевний спокій від того, що вони все-таки зуміли зберегти щось на чорний день. Коли відбирають ці гроші — крадуть кілька тижнів, місяців, років старечого життя.

Класикою жанру ошукування пенсіонерів ось уже кілька років поспіль правоохоронці називають шахраїв, що маскуються під соціальних працівників, представників благодійних фондів та банківських установ.

Літню хмельничанку такий «соціальний працівник» наздогнав просто на вулиці. Охайно вдягнений молодий чоловік запропонував піднести важку сумку. Дорогою, розпитавши про пенсійні статки, одразу запропонував жінці прийти до нього на прийом у міське управління соціального захисту, щоб оформити документи на матеріальну допомогу. Поки шукав візитку, пролунав телефонний дзвінок.

В лікарню забрали маленького сина, на ліки терміново потрібні гроші, а в нього, як на лихо, у кишені лише стодоларова купюра. В аптеці не візьмуть. Де тепер її обмінювати?!. А гроші ж потрібні вже зараз.

Подальший розвиток сюжету передбачити неважко: жінка дістала із гаманця півтори сотні гривень і передала нещасному батькові. Як же не допомогти людині в біді? Тим більше, що і він пообіцяв їй допомогу...

Шахрайство розкрилося, коли жінка прийшла на прийом до «завідувача відділу». В управлінні одразу ж з'ясувалось, що такий ніколи там не працював. Зате пенсіонерів, котрі потрапили на гачок цього, а може, і інших «благодійників», виявилося чимало. Як правило, шахраї приходять прямо додому до своїх «підопічних». Хтось — із довідками та документами для матеріальної допомоги, хтось — із продуктовими пайками, хтось — із відомістю на обмін грошей...

Гроші у своїх жертв теж забирають по-різному. Інколи пенсіонери просто «платять» за послугу. Часом їхні гроші підміняють на фальшиві або просто паперові «ляльки». Буває, злочинці брутально викрадають заощадження із схованок, поки хтось із компанії відволікає увагу господаря.

Зважаючи на те, що випадки шахрайств повторюються дедалі частіше, управління соціального захисту змушене було звернутись із спеціальною заявою у місцевих ЗМІ: жодні виплати допомоги, видавання подарунків, обміни грошей не проводяться вдома. Кошти можуть бути перераховані тільки разом із пенсією. Всі документи оформляються тільки в управлінні.

«Хитра» епідемія

Однією з останніх «розробок» шахрайського бізнесу стали маніпуляції з худобою. Через це вже не одна господиня позбулася своїх годувальниць. А відбувається все так. На подвір'ї з'являється кілька чоловік, котрі представляються ветеринарами і співробітниками санітарно-епідеміологічної служби. Вони обстежують худобу, беруть аналізи, і раптом виявляється, що тварина небезпечно хвора, її потрібно якомога швидше забити.

Приголомшені такою звісткою, господарі хапаються за голову. А відвідувачі тим часом пропонують, за дуже невеличку плату купити хвору тварину, мовляв, мають свої канали, куди її прилаштувати далі. Ошелешені несподіваною звісткою, господарі погоджуються на запропоновані пару сотень.

Більшість із тих, хто попався на цю вудку шахраїв, не зверталися до міліції, щиро вірячи у все, що сталось. Лише одна жінка випадково зрозуміла, що її одурили. Коли вона приїхала в гості до знайомих у сусідній район, раптом побачила свою корівку, живу і здорову. Хазяї нахвалитися не могли: гарно доїться, молоко дає добре, ні про які хвороби і мови немає.

Шахрайство державного масштабу

Психологи, аналізуючи проблему шахрайства, чітко визначають дві обов'язкові складові. З одного боку, це безперечний талант шахраїв. Ще кілька років тому правоохоронці підтверджували, що рівних циганкам-гадалкам на вулиці у цій справі немає. Бізнес зі зняттям порчі, пророкуванням долі, лікуванням смертельних хвороб процвітає і тепер. Але нащадки Остапа Бендера пристосувалися до сьогодення, швидко реагуючи на попит. Що найбільше потрібно їхнім клієнтам? Трошки уваги, турботи і хоча б невелика матеріальна допомога. Можна навіть не давати, а лише пообіцяти все це — і гаманці та душі будуть відкриті. Не свята довірливість, а злиденні пенсії зробили багатьох літніх людей надзвичайно уразливими. Вони ніяк не можуть повірити в те, що найбільшим шахрайством у їхньому житті стали крихітні пенсії, котрі поставили людей просто на межу виживання. Отож і вірять, що справедливість все-таки прийде у їхній дім. Нехай в образі «соціального працівника», «благодійника» чи «банкіра».

Ірина КОЗАК.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

* ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ *ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ *

У перший день роботи приватної бібліотеки

— Двоє п'яних шукали подарунок для жінки на день народження, то я їм нав'язав книжку за троячку, — каже Сергій Пелех, який вісім років тому відкрив першу у Вінниці і поки що єдину приватну бібліотеку. Нині до бібліотеки, яка розташована на вулиці Пирогова поруч з ринком «Урожай», щодня заходять не менше ста читачів. До їх послуг на стелажах 8 тисяч книжок. Ще 15 тисяч — на руках.

Якщо нема любові в житті, то хоч у книжках хочеться до неї доторкнутися

— Я їду сюди аж з вулиці Київської, — каже пенсіонер Олександр Іщенко, — хоча міг би брати книжки у бібліотеці набагато ближче. Але тут почуваєшся поіншому. Все, як бачите, під руками. Книжки на стелажах, як у магазині, підходь — вибирай. Не треба ніяких формулярів заповнювати. Та ще й господар з тобою завжди поговорить. Якусь новинку почуєш. Він кожному з нас радить нові книжки. Мені детективи подобаються.

Ще одна пенсіонерка Валентина Михайлівна прийшла до бібліотеки з донькою Наталею. «Відколи себе пам'ятаю, — каже пані Валентина, — завжди засинала з книжкою. Раніше читала по дорозі на роботу і з роботи. Тепер уже на пенсії, але часу все одно не вистачає. На минулі вихідні брала з собою книжку на дачу, та на читання забракло часу.

Валентину Михайлівну найбільше захоплює, як вона каже, жіночий іронічний детектив. Дочку більше цікавлять книжки про кохання. Жіночими любовними романами захоплюється ще одна відвідувачка приватної бібліотеки на ім'я Тетяна. Жінка прийшла обміняти книгу разом з маленьким сином. «Я зараз у декретній відпустці, — каже вона. — Раніше читала ночами. Працюю медсестрою. За тиждень 5-6 книжок прочитувала. Тепер багато часу забирає прання, за дитиною треба дивитися. Але читати не перестаю. Нас бабуся потроху спонсорує, то ми ті гроші тратимо на книжки».

Цього разу пані Тетяна щиро зізналася, що не має навіть гривні, щоб заплатити за обмін, а читати хочеться... Сергій Антонович пішов назустріч постійній читачці — обміняв книжку безплатно. Що Тетяна читає? «А що може читати

ДОВІДКА

Щоб стати читачем приватної бібліотеки, треба під час першого відвідування купити книжку, щоб потім її можна було обміняти. Для читачів вартість книжки дешевша наполовину від справжньої ціни. Можна прийти з власною і обміняти її на бібліотечну.

Телефони корпунктів: Запоріжжя — (061) 222-81-92; Вінниця — (0432) 66-12-76; Хмельницький — (0382) 77-18-20

На оборонному рубежі

Колись земляними валами галичани захищали себе від ворогів, тепер — від великої води

ПІСЛЯ СТИХІЇ

Цей свіжонасипаний піщано-глинистий вал (на знімку) і є снятинська дамба. Гребінь її такий широкий, що по ньому запросто могла б проїхати кінна підвода. Та й довжина пристойна — десь два кілометри. Якби не знаття, де перебуваєш, можна було б подумати, що то якась об'їзна сільська дорога. Утім, ця перемішана з камінням глина — лише, так би мовити, нутрощі дамби. Їх мають ще обвалувати — придавити важкими бетонними плитами. Після цього, кажуть, дамба буде готова протистояти великій воді.

Піднявшись на цей піщаний вал, висота якого сягає подекуди трьох метрів, почуваєшся так, ніби стоїш на оборонному рубежі. З одного боку в низині зеленіє трава, ростуть кволі верби і кущі, які так і не оклигали від літньої повені. За ними десь ховається річка Прут. Якщо знову трапиться повінь, цю прибережну смугу віддадуть їй на поталу. З другого боку — людські оселі і присадибні ділянки. Їх ця дамба мала б захистити від великої води. Однак улітку ця гідротехнічна споруда людей підвела. Під тиском стихії вона дала чотири кількаметрові пробоїни. А місцями Прут, рівень води в якому піднявся тут на вісім метрів, перемахнув через дамбу, як парубок через паркан. Проектанти не очікували від нього такої прудкості. Тепер дамби будують вищі.

— Ми підняли висоту снятинської дамби на 1—1,2 метра, — повідомив журналістам міністр з питань надзвичайних ситуацій Володимир Шандра, перебуваючи нещодавно у Снятині. — За розрахунками вчених, вона повинна захистити, навіть якщо повториться такий паводок, як улітку.

Снятинці ставляться до таких запевнянь з певною осторогою. Адже і раніше дамби будували за розрахунками вчених. Та вони не стали для людей надійним захистом. Снятинський район — один із тих, що виявився чи не найпідтопленішим у регіоні, незважаючи на те, що нашпигований дамбами. Чи можна довіритися їм тепер?

Дамби — дороге задоволення. Щоб не викидати гроші на вітер, чи то пак за водою, споруджувати їх треба на совість. Нині всі посадовці наголошують саме на цьому. Бо літня повінь показала, що далеко не всі наші дамби успішно складають екзамен під час повеней. Сотні їх вода зруйнувала чи пошкодила. Уже очевидно, що вони занизькі. Перестрибнути їх для наших річок не становило проблеми. Також очевидно, що наші дамби є досить зношені. Вода швидко намацує в них вразливі місця, затікає в ті шпарини, розширює ходи і, врешті, з силою виривається назовні. Як покажуть себе відновлені дамби, наразі говорити рано. За словами Володимира Шандри, жовтнева повінь засвідчила, що «там, де відновлено дамби, нікого не підтопило». Однак жовтнева повінь за своїм розмахом — не рівня липневій. До того ж і під час жовтневої повені багато сіл в області було підтоплено. Значить, край ще не готовий протистояти стихії. А тим часом міністр нагадав, що в Західному регіоні закінчується термін дії надзвичайного екологічного стану. Він зізнався, що стурбований перебігом відновлювальних робіт, зокрема, відбудовою дамб, мостів, доріг у регіоні. «Треба активніше працювати», — підганяє він чиновників. Тим паче що кошти виділено значні і справа тепер за їх раціональним освоєнням. «Я наполягаю, щоб у цьому регіоні було відновлено максимальну кількість дамб», — наголосив В. Шандра.

Прикарпатці не дуже вірять у всілякі програми. Найдоступнішим порятунком для них від цієї стихії виявилася власна «дамба» — стріха хати, де рятувалися від повені.

Пряма мова

— Ми не будуємо нових дамб, а лише відновлюємо ті, які є, — розповідає голова Снятинської райдержадміністрації Роман Білик. — На території району опади розмили 22 дамби. 12 державних уже повністю відновлено. А з десяти комунальних готові дві — в селах Різники та Новоселиця. На решті ведуться роботи. До 12 грудня всі дамби мають бути здані. Уже бачимо, що грошей, які отримали на відбудову комунальних дамб за кошторисами, складеними одразу після стихії, буде замало. Крім отриманих 6 мільйонів гривень, потрібно ще тричотири.

Міністр знає, чому слід поспішати. Адже вчені не прогнозують у майбутньому нічого втішного. Навпаки, закликають готуватися до нових природних катаклізмів. Чи зможемо ми запобігти, чи плентатимемося за подіями і витрачатимемо гроші на компенсацію збитків? Мабуть, відповіді на ці запитання довго чекати не доведеться. Можливо, здаватимемо екзамен уже під час весняних паводків. Міністр повідомив, що в Україні найближчим часом буде створено сім спеціальних регіональних загонів швидкого реагування на надзвичайні ситуації. Один із них базуватиметься на Прикарпатті. Юридично він уже створений, тепер треба наповнити його кваліфікованими кадрами і технікою, зазначив міністр. Сформовано основне ядро цього загону, вирішено питання приміщення і відведення землі. До весни він має бути готовий до виконання своїх обов'язків. Це потужне об'єднання налічуватиме до 300 осіб. Міністр також повідомив, що наукові інститути та Держбудгосп розробили проект Державної цільової комплексної програми протипаводкового захисту Прикарпатського регіону в басейні річок Прут, Сірет та Дністер, який наразі пропонується на розгляд урядові. «Я вважаю, що цю програму обов'язково треба втілювати в життя, — сказав Володимир Шандра. — Вона мала б гарантувати для п'яти-шести областей, що хай би які дощі випадуть, підтоплення вже не буде».

Прикарпатці, звичайно, хотіли б, щоб так і було. Однак не дуже вірять у всілякі програми. Найдоступнішим порятунком для них від цієї стихії виявилася власна «дамба» — стріха хати, де рятувалися від повені. На це «рятівне коло» і нині, кажуть, покладають надії. Адже, як казав незабутній Остап Бендер, спасіння потопаючих — справа рук самих потопаючих. А якщо ще й держава допоможе, то буде їй велика дяка.

Дарина НАЗАРЧУК.

Снятин.

Фото автора.

Бізнес на брухті — без загрози для життя та здоров'я

Керівники близько 30 підприємств Полтавщини, які здійснюють операції з металобрухтом, уперше взяли участь у спеціалізованій нараді в облдержадміністрації.

Щоб виробити механізм дієвої співпраці, передусім проаналізували недоліки. Як показали цьогорічні перевірки, понад 42% суб'єктів господарювання в цій сфері не дотримуються ліцензійних умов. Типовим порушенням є, наприклад, відсутність при вході на приймальний пункт таблички з видом діяльності, номером і терміном дії ліцензії. Не завжди відповідають нормі територія (для прийому кольорових металів — не менше 500 кв. м, чорних — 1000 кв. м) та вантажопідйомність обладнання (для кольорових — 500 кг і більше, для чорних, відповідно, три тонни). Трапляється, що устаткування, яке має бути на кожному підприємстві, передається з одного на інше. Так, вантажний прес «ловили» на чотирьох об'єктах.

На пунктах прийому брухт обов'язково має проходити радіаційний контроль. Окрім відсутності дозиметричних приладів, виникає інша проблема. «Підходиш до приймальника і кажеш: давай зараз перевіримо метал на радіацію. А він не знає, як до того приладу й підступитися», — каже заступник начальника Головного управління промисловості та розвитку інфраструктури ОДА Ілля Чередніченко. В результаті подібного нехлюйства, приміром, у вагонах, готових для відправки на Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча, виявили труби з радіоактивним забрудненням. І таких випадків вистачає. Окрема тема — умови праці. Зі 160 побутових приміщень одиниці мають цивілізований вигляд, констатує представник обласної санепідемстанції: «Все обідране, речі звалені на купу, про фонтанчик питної води і мови немає — відро якесь у кращому разі. Працівники — в куфайках радянських часів». Хоча, за його словами, останнім часом дотримання вимог СЕС більшістю пунктів дещо поліпшилося.

Представники обласної влади звернулися до підприємців з наполегливим проханням не приймати нелегального брухту, здобутого аморальним злочинним шляхом, як-то: каналізаційні люки, телефонні кабелі, електродроти, надгробки, таблички з могил. «Місяць тому в яму на місці вкраденого каналізаційного люка провалилась дитина».

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

* ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ * ЗАХОПЛЕННЯ *

Її власник заробив аж три гривні

молода жінка? — усміхається вона. — Про любов найбільше. Як нема її в житті, то хоч у книжках хочеться побачити».

Не думав, що в наш час так багато людей читають книжки

— Я ніколи не думав, що у наш час так багато людей читають книжки, — каже власник бібліотеки Сергій Пелех. — Незалежно від віку. Ось цю книжку я відклав для Лариси Василівни, їй уже 82 роки. Вона замовила Даніелу Стіл. Привіз з Києва. Раз на три місяці я їду на найбільший книжковий ринок України — на Петрівку. Там беру новинки. Але найперше на замовлення читачів.

Ідею відкрити бібліотеку Сергію Пелеху підказав, за його словами, один хитрий єврей. Він продає дитячу літературу. «Я тоді скептично поставився до такої пропозиції, — каже пан Сергій. — Думав, який може бути на книжках бізнес? У перший день роботи бібліотеки ледве не посивів».

Три роки власник бібліотеки «прибивав» до неї читачів. Тільки після того з'явилися постійні відвідувачі. Вони, як правило, приводили з собою друзів, знайомих. Тим часом пан Пелех продовжує заохочувати нових читачів.

Жодного документа на видану книжку пан Пелех не бере. Бібліотека працює на довірі. Цим бібліотекар не переймається. Каже, ті, хто любить книгу, все одно прийдуть сюди вдруге і втретє, аж поки не стануть постійними читачами. Обмінні пункти книжок у Вінниці є ще на Муніципальному, Центральному і Західному ринках. Але там вартість обміну дорожча, ніж у приватній бібліотеці. Та й закриваються вони на три години раніше.

ФАКТ

— Кожен з нових читачів, хто першим на початку робочого дня переступає поріг бібліотеки, отримує у подарунок книжку, — каже власник бібліотеки Сергій Пелех. — Книжками можна розраховуватися за користування бібліотекою. Найчастіше це роблять пенсіонери. Приносять свої книжки, а за це їм обміняю літературу. Я також скуповую старі книги.

— Оренда приміщення дорога, оце проблема, — каже співрозмовник. — 30 доларів за квадратний метр сплачую щомісяця. А гроші треба вкладати в поновлення книжкового фонду. Книги нині коштують дуже дорого. Але без новинок читачів не втримати.

Можна б розширити фонд, та площа не дозволяє. «Дуже багато книг я вивіз у село, до знайомих. Планую там відкрити філію», — ділиться задумами співрозмовник.

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: приватною бібліотекою користуються читачі різного віку — від учнів до пенсіонерів.

Фото автора.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 213 (4463)
П'ЯТНИЦЯ, 7 ЛИСТОПАДА 2008

Перший віце–прем'єр–міністр Олександр ТУРЧИНОВ дав тиждень для з'ясування обгрунтованості підвищення тарифів на послуги транспорту в Києві *(Укрінформ)*

На Полтавщині неподалік міста Гадяч відкрили нове нафтове родовище *(Укрінформ)*

МОЯ ПОЗИЦІЯ

«Іскандер» — відповідь на ПРО у Східній Європі

У посланнях глав держав до парламенту традиційно визначаються завдання, що стоятимуть перед країною у найближчій перспективі, і курс, яким вона рухатиметься для реалізації цих завдань. Перше звернення Дмитра Медведєва у ранзі президента РФ до Федеральних зборів було присвячене двом основним темам: перерозподілу повноважень у владі і наступальній тактиці Кремля у зовнішній політиці. Якщо перша позначалася не дуже миролюбними планами стосовно виконавчої гілки, очолюваної попередником пана Медведєва, — повноваження прем'єра мають бути обмежені, уряд, суворо підпорядкований Держдумі і президенту, повинен щороку звітувати про зроблене, то друга неприховано позначалася агресивними намірами проти тих країн, політику яких у Москві трактують як неприйнятну для Росії. І з цієї другої теми випливало, що нинішній лідер РФ неухильно дотримуватиметься путінського курсу в зовнішній політиці Кремля.

Звинувативши США в намаганні одноосібно контролювати планету, Дмитро Медведєв заявив, що світом не повинні керувати з однієї столиці. Зауваження, звісно, справедливе, але той, хто уважно слухав промову російського президента, міг дійти висновку: те, що не дозволяється Вашингтону, чомусь прийнятне для іншої столиці. Риторика, спрямована проти «однополярності світу», її ж таки й виправдовувала, але з протилежним знаком, — у доказах про потребу якісно нової геополітичної ситуації, у якій авангардну роль відіграватиме Москва.

Наголосивши, що серпневу війну на Кавказі ініціювали Сполучені Штати — аби ввести свої військові кораблі в Чорне море і розгорнути американські системи ПРО в Європі, пан Медведєв запевнив, що Росія не залишить без адекватної відповіді ці виклики. Якщо зважити, що деякі відповіді були превентивними — кораблі ЧФ РФ з Севастополя вирушили «у морський круїз» до берегів Грузії майже за тиждень до активних воєнних дій, — то можна повірити в «адекватність» подальших планів Москви. По-перше, «Росія не дасть себе втягнути у гонку озброєнь, але буде придушувати системи ПРО США». Медведєв повідомив, що передумав розформовувати ракетну дивізію в Ковельську. Крім того, в Калінінградській області буде розгорнуто ракетний комплекс «Іскандер» і звідти здійснюватиметься радіоелектронне придушення нових об'єктів американських ПРО в Європі. По-друге, «Росія сприятиме врегулюванню осередків нестабільності в суміжних районах», зокрема в Придністров'ї та Нагірному Карабасі, що не може не насторожувати Україну, адже «примус до миру» можуть перенести безпосередньо до її кордону. І по-третє, Росія не збирається залишити в спокої Грузію. З причини досить поважної: «Наш народ духовно і морально багатий, нам є чим пишатися, є що любити, є що відстоювати і що захищати, є до чого прагнути. Тому ми не відступимо на Кавказі». Оскільки народам Кавказу також є що любити і тим паче що захищати і що відстоювати, виникає підозра: чи насправді та країна, що пишається своїм втручанням у внутрішні справи інших держав, настільки духовно і морально багата, як переконує в цьому себе і світ?

І, нарешті, ще одне запитання. Якщо США багаті на системи ПРО, Росія на «Іскандери», а разом вони не злиденні на атомну зброю, чи не може нашому «двополярному світові» загрожувати криза зі страшнішими наслідками, ніж свого часу Карибська?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Євро—2012: Харків мітить із «запасу» в «основу»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перше діло — стадіони

Робота з реконструкції центрального стадіону харківського футбольного клубу «Металіст» кипить і в будень, і у вихідні. Місцева влада, тим часом, хвалиться, що, мовляв, після капремонту «Металіст» прирівняють до розряду елітних.

— Це буде третій стадіон в Україні за місткістю та комфортабельністю, що зможе приймати чвертьфінальні та півфінальні матчі Євро—2012 чи будь-які інші європейські змагання такого ж рівня, — наперед радіє перший віце-президент ФФУ, заступник глави Харківської облдержадміністрації Сергій Стороженко.

А поки що у повній бойовій готовності тільки південна та східна трибуни. Причому останню споруджували буквально стахановськими темпами.

— Ще влітку 2007 року тут був будівельний майданчик, їздив бульдозер, а вже в травні цього року відбувся фінал кубка України з футболу «Шахтар»—«Динамо» і трибуна була вщерть заповнена глядачами, — згадує С. Стороженко.

Зараз на стадіоні закінчують укладати новий підігрів вартістю 1,3 мільйона гривень. Найближчим часом займуться дахом і рештою трибун. До північної, наприклад, добудують нову споруду, яку «вкомплектують» роздягальнями, тренувальними залами і басейнами. Газон не чіпатимуть.

— Він у нас у відмінному стані, ми його плекаємо й пестимо, як малу дитину, тому він ростиме гарним і милуватиме око, — по-батьківськи відзначає гендиректор стадіону В'ячеслав Шевченко.

Сам стадіон не буде виключно футбольним, «Металіст» стане обласним спортивним комплексом із секціями боксу, боротьби, легкої атлетики. Не підведуть і з термінами здавання об'єкта. Чиновники мають намір прискорити процес і ввести стадіон в експлуатацію не в липні 2010-го, як планувалося раніше, а в грудні 2009-го.

> — Це буде третій стадіон в Україні за місткістю та комфортабельністю, що зможе приймати чвертьфінальні та півфінальні матчі Євро—2012 чи будь–які інші європейські змагання такого ж рівня, — радіє перший віце–президент ФФУ, заступник глави Харківської облдержадміністрації Сергій Стороженко.

Фінансової кризи тут не бояться, страхує головний інвестор — бізнесмен Олександр Ярославський. У стадіон вкладає свої 100 мільйонів гривень. Загальна вартість будівництва і реконструкції — більше 400 мільйонів.

Аеропорт уже реконструюють

Від стадіону «Металіст» до міжнародного аеропорту Харків палицею докинути. Сьогодні ця пам'ятка архітектури (будинок нинішнього аеровокзалу зведено в післявоєнні роки) не відповідає європейським стандартам, коли на одного пасажира в терміналі має припадати не менше 20 квадратних метрів. «Прохідність» тут також кульгає — всього 300 пасажирів на годину. До чемпіонату планується побудувати новий термінал.

— Деякі будівельні роботи вже почалися, вирито котлован, а ескізний проект затверджено містобудівною радою, — каже начальник відділу стратегічного розвитку компанії «Нью Системс АМ» Віталій Недашківський. — Його загальна площа становитиме 20 тисяч квадратних метрів, номінальна пропускна спроможність — 650 пасажирів на годину.

На проектні роботи виділено 1,6 мільйона гривень. Правда, гроші ще не освоєно. «Будова століття» почнеться в наступному році. У планах — подовжити злітно-посадочну смугу, щоб вона змогла приймати літаки класу «Боїнг-737». Цікаво, що існуючий термінал реконструюють під ВІПів.

Чотиризіркові гуртожитки

Учасників і гостей турніру треба буде десь розміщувати. Поки що це болюче питання для харківської влади.

— Пляма на підготовці до Євро—2012 — готелі, — зізнається заступник харківського голови, директор департаменту з питань підготовки і проведення Євро—2012 Віктор Христоєв. — За вимогами УЄФА, в нас має бути 1970 п'ятизіркових номерів, 1330 — чотиризіркових і 180 — на три зірки.

І якщо зі скромними апартаментами в місті начебто все в порядку, то на п'ять зірок тягнуть лише 800 номерів. Вихід вбачають у підвищенні зірковості вже існуючих готелів і будівництві нових.

А от для приймання невибагливих гостей під Євро в Харкові вирішено пристосувати вісім вузівських гуртожитків. Двом з них навіть дадуть категорію чотири зірки, решта одержать одну—дві. При цьому, запевнили чиновники, жоден студент не постраждає.

МОВОЮ ЦИФР

Після закінчення робіт загальна місткість «Металіста» становитиме 41955 місць, у тому числі для глядачів — 40693, для людей з особливими потребами — 100.

Об'єкти Євро поза політикою

Не забули при підготовці до футбольної першості в Харкові і про підростаюче покоління. Запалювати зірочки збираються в дитячій футбольній академії. Її вже почали зводити недалеко від стадіону «Металіст». У листопаді наступного року, за прогнозами чиновників, юні спортсмени відсвяткують новосілля. Для дорослих футболістів команди «Металіст» реконструюють учбово-тренувальну базу в селищі Високе під Харковом. Золотих фонтанів їм не обіцяють, зате готельний комплекс із басейном, медико-відновлювальними і тренувальними залами гарантують.

На підготовку до Євро—2012 з міського бюджету Харкова в 2008 році вже витрачено 70 мільйонів гривень. Хоча напочатку закладалося майже вдвічі менше.

— Виконавча команда в нас дуже амбіційна, — каже Віктор Христоєв. — Об'єкти Євро—2012 в місті Харкові перебувають поза політикою.

Наталя ОВДІЄНКО.

Київ—Харків—Київ.

Фото автора.

P. S. ***За допомогу в підготовці матеріалу автор дякує Міністерству культури і туризму України, Державній службі туризму і курортів, а також Фонду відродження культурного середовища.***

Як тут не схопитися за голову?..

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий раунд. 4-й тур. 5 листопада.

Група Е. «Ольборг» (Данія) — «Вільярреал» (Іспанія). 2:2. «Селтик» (Шотландія) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). 1:1. «МЮ», «Вільярреал» — по 8 очок, «Селтик», «Ольборг» — по 2.

Група F. «Фіоретина» (Італія) — «Баварія» (Німеччина). 1:1. «Ліон» (Франція) — «Стяуа» (Румунія). 2:0. «Ліон», «Баварія» — по 8, «Фіорентина» — 3, «Стяуа» — 1.

Група G. «Арсенал» (Англія) — «Фенербахче» (Туреччина). 0:0.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Порту» (Португалія). 1:2. Голи: Мілевський, 21, Роландо, 69, Лучо, 90+3.

«Динамо»: Богуш, Бетао, Діакате, Михалик, Несмачний, Вукоєвич, Гіоане (Бангура, 60), Єременко, Каддурі, Алієв, Мілевський. **Тренер** — Юрій Сьомін.

«Порту»: Елтон, Сапунару (Пеле, 68), Роландо, Бруну Алвеш, Педру Еmануел (Ліно, 78), Фернандо, Лучо, Мейрелеш, Родрігес, Сектиуї (Галк, 46), Лісандро. **Тренер** — Жезуалду Феррейра.

Попереджено: Каддурі, 31, Родрігеса, 84, Лучо, 87.

Вилучено Лучо, 90+4 (два попередження).

Арбітр — Конрад Плаутц (Австрія).

Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 12 градусів. 16 300 глядачів.

	В	Н	П	М	О
1. «Арсенал»	**2**	**2**	**0**	**10—3**	**8**
2. «Порту»	**2**	**0**	**2**	**5—7**	**6**
3. «Динамо»	1	2	1	3—3	5
4. «Фенербахче»	0	2	2	3—8	2

Група Н. БАТЕ (Білорусь) — «Зеніт» (Росія). 0:2. «Реал» (Іспанія, Мадрид) — «Ювентус» (Італія). 0:2. «Ювентус» — 10 очок, «Реал» — 6, «Зеніт» — 4, БАТЕ — 2.

Програвати вдома особливо неприємно, а ще важче на душі, коли суперник забиває переможного м'яча на третій доданій хвилині. Це при тому, що динамівці зіграли на цілком пристойному рівні, з повною самовіддачею, створили чимало гольових моментів. Самі були дуже близькі до переможного удару: за дві хвилин до завершення основного часу Вукоєвич не скористався передачею Мілевського, а зблизька влучив у стійку воріт. Як тут не схопитися за голову з відчаю?

А ще запам'ятався епізод, коли Мілевський зробив витончену перелачу на Алієва, а той з кута воратарського не зміг надіслати м'яча повз воротаря. Якби Олександр забив, рахунок став би 2:0. Звісно, це ще не перемога, але була б добра заявка на успіх.

Що й казати, футболісти «Порту» разом із своїм тренером влаштували ретельну роботу над помилками, припущеними в першій зустрічі. І це дуже позначилося на грі гостей. З перших же хвилин київського поєдинку вони дали зрозуміти господарям, що якнайсерйознішим чином налаштувалися на реванш. Додайте до цього, що сумарно футболісти «Порту» значно досвідченіші за динамівських.

І, наче грім серед ясного неба, стала для них результативна контратака «Динамо». Гіоане отримав передачу врозріз з глибини, переадресував м'яча упоперек на Мілевського. А той з лінії карного майданчика влучно пробив низом у кут воріт — 1:0. Швидкий гол, звісно, дарував райдужні перспективи. Однак португальські футболісти швидко оговталися і знову почали турбувати Богуша.

У першому таймі їм все-таки не вдалося забити, бо у киян ще було вдосталь сил, щоб і добре оборонятися, і гостро атакувати. Однак неприємності невідворотно наближалися. Гості вже вкотре розіграли штрафний удар. Мейрелеш виконав точну передачу на голову Роландо, і той довів справу до кінця — 1:1.

Неприємно? Так. Але мало хто міг подумати тоді, що все взагалі завершиться бідою. Навпаки, більшість гадала, що ось-ось «Динамо» завдасть вирішального удару. Юрій Сьомін ще перед цим епізодом випустив на поле другого форварда. Однак, на відміну від гравця «Порту» Галка, наш Бангура, на жаль, так і не увійшов у гру по-справжньому.

— Юрію Павловичу, от уже вдруге в цьому турнірі «Динамо» пропускає м'ячі на останніх хвилинах і втрачає очки. Яка причина? — запитали тренера киян.

— Насамперед пов'язую це з нереалізацією моментів. Скажімо, проти «Арсеналу» був вихід двох наших проти одного лондонця. І — нічого. Сьогодні влучили в стійку воріт. Потім ще був невикористаний момент і після нього отримали контратаку. Дозволили форвардові суперників п'ятдесят метрів протягти м'яча і... нам забили. Це наслідок утоми, та й концентрацію трохи загубили.

— Я б не посилався на невдачу, — сказав після поєдинку президент ФК «Динамо» **Ігор Суркіс**. — Це футбол! Ми не забили, нам забили. Щоправда, не обов'язково було за рахунку 1:1 всією командою кидатися вперед вигравати. Після поразки наша ситуація стала складнішою. Але і за таких умов шанси вийти з групи залишилися. Тільки-но розмовляв із нашими лікарями: тренується Юссуф, цілком можливо, що до матчу в Лондоні набере форму Гусєв — це явне посилення. І Корреа, сподіваюся, буде в бойовій готовності. Адже грати одинадцятьма футболістами в Лізі чемпіонів дуже складно. Хоча і сьогодні ми могли випустити Черната. Але, враховуючи габарити гравців «Порту», нам насамперед варто було думати, як зберегти недоторканними свої ворота...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: момент київської зустрічі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На підготовку до Євро—2012 з міського бюджету Харкова в 2008 році вже витрачено 70 мільйонів гривень

Побратані війною

Із плином часу чимало подій оцінюєся по–іншому і тоді настає «момент істини». Як, приміром, участь наших хлопців в афганській війні. Пишне і почесне колись звання — воїн–інтернаціоналіст — давно втратило своє значення. Та, хоч би там як було, за тією «інтернаціональною» війною — людські долі: покалічені, трагічні й героїчні. «Афганці» живуть поміж нас і, як колись, сприймаються як символ незламного фронтового братства.

Валентина і Микола Пікулицькі та Нур Алі Пірнадшах кладуть квіти до підніжжя пам'ятника воїнам-«афганцям» у Сумах.

Його «професію» виміряла майбутня дружина

Миколу Пікулицького із села Коровинці Недригайлівського району на військову стежку підштовхнула його ровесниця Валя, яка вголос «мріяла» про військового чоловіка. Тому після школи він став курсантом Київського загальновійськового училища, а потім, закінчив ще й військову академію. Валентині, яка на той час уже володіла фахом бухгалтера, за наполяганням чоловіка довелося опанувати суміжну професію — «дружина військового». Невдовзі у сім'ї Пікулицьких з'явилося поповнення — Віта і Сергійко.

До Афганістану Миколу Пікулицького направили у 1982-му. Валентина Георгіївна поїхала з ним, лишивши на батьків п'ятикласницю доньку і синатретьокласника. Розуміла, що їде на війну, але ж таку «професію» обрала колись свідомо. Пікулицького призначили радником 23-го полку 25-ї дивізії 3-ї армії збройних сил Афганістану. Здавалося б, на штабну роботу. Але то лише здавалося. За два роки перебування на афганській землі близько 350 днів — в окопах, у самісінькій круговерті війни.

Звичайно, Пікулицький здружився з багатьма афганцями, що пліч-о-пліч воювали проти «духів». А особливо з полковником Нур Алі Пірнадшахом, замполітом полку, де він був радником, який свого часу теж закінчив військову академію в Москві... «Він справжній бойовий побратим, ми не раз рятували один одного від смерті», — каже Микола Григорович. «Дружили сім'ями, жили, мов одна родина, — підтримує чоловіка Валентина Георгіївна.

Для Пікулицьких жахи афганської війни закінчилися в 1984-му. Повернувшись у Союз, Микола Григорович служив у Забайкаллі, Москві, Грузії, Азербайджані, Монголії. У 1989 році, перебуваючи на посаді начальника штабу дивізії, вивів своє бойове формування з Монголії, затим очолив Конотопську дивізію. Невдовзі після цього у званні полковника пішов у запас.

ТІЛЬКИ ФАКТИ

Мужність і відвага радника Пікулицького були відзначені орденами Червоної Зірки та Зірки Афганістану III ступеня, медалями. В одному з таких боїв він був тяжко поранений, що згодом призвело до другої групи інвалідності.

Зустрілися через 23 роки

А як його побратим Нур Алі? Після виведення радянських військ з Афганістану полковнику Пірнадшаху, який утверджував соціалізм у своїй країни, висунули звинувачення — воював проти власного народу — і кинули до в'язниці. Коли вийшов, намагався знайти пристойну роботу. Даремно. Після років поневіряння разом із сім'єю та чотирма братами (вони також зі своїми родинами) емігрував. Так Нурі опинився в Одесі. Чужа країна, умови, звичаї — і жодної знайомої душі. І тоді згадав про свого давнього побратима, знав, що той родом із Сумщини. Прибув до Сум. На превеликий подив, йому пощастило: перший зустрічний, коли заговорив про бойового товариша, підказав, як його знайти. З'ясувалося, у відставці Микола Григорович відкрив власний бізнес, став транспортником-перевізником. Сьогодні його «маршрутки» успішно курсують кількома маршрутами області. Він поважна й авторитетна людина. Отак через 23 роки розлуки і відбулася щемлива до болю зустріч двох побратимів.

— Саме Микола допоміг мені розібратися в реаліях України. За його допомоги я теж став підприємцем, нині тримаю в Одесі декілька магазинів, брати допомагають. Без бойового товариша, певно, довелося б шукати щастя в інших країнах. Та чи знайшов би...

— Ви чудово володієте українською, Алі...

— А як же інакше?! Ваша держава без тяганини надала мені українське громадянство. Ваш народ такий чуйний, гостинний і добрий. Чорною невдячністю було б із мого боку, якби не вивчив державної мови землі, яку маю за другу батьківщину.

Нур Алі Пірнадшах частий гість у Пікулицьких. Ось і недавно відвідав своїх, як вважає, найрідніших людей. Спогади, спогади... Спогади людей, які пройшли крізь смерть і кров, витримали стільки поневірянь... І все завдяки бойовому братерству і щирій, зцементованій у боях дружбі, яка завжди заліковує смертельні рани і слугує дороговказом до миру, любові, поваги...

Григорій ХВОСТЕНКО,
Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Фото авторів.

А після мене — хоч потоп...

ФОТОРЕПОРТАЖ

Подорож канатною дорогою до вершини гори Ай-Петрі в Криму викликає захват і позитивні емоції. Незважаючи на дорожнечу квитків — вісімдесят гривень в обидва боки, потік туристів не зменшується. А от коли піднімешся на вершину плато, захват відходить на другий план, поступаючись місцем розчаруванню й жалю до чудової кримської природи.

Плато Ай-Петрі перетворено на невдалу подобу східного базару. Численні зазивали хапають за руки, щоб завести до свого «кафе» чи «ресторану». «Пахощі» шурпи та підгорілого плову переслідують всю екскурсію. Крок праворуч чи ліворуч — тільки за гроші, пильні лісники, як вони називали себе, суворо стежили, щоб, не дай Боже, хто-небудь не проскочив «зайцем».

Усе це — дрібниці, наша дійсність скаже обиватель. А я думаю, в усіх, хто перетворив Ай-Петрі на примітивний базар, думка одна: «Після мене — хоч потоп».

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

ШИРШЕ КОЛО

ЛЬВІВ

Дітей рятують діти

Третій етап благодійного марафону «На долю майбутньої нації» відбувся у Львові. Його організувало молодіжне об'єднання «Золота молодь Винник».

— 2006 року ми за підтримки міськради розпочали благодійний марафон «На долю майбутньої нації», мета якого — допомагати хворим дітям, - зазначає голова міської організації «Золота молодь Винник» Богдан Шустер.

Тоді за кошти, зібрані школярами, облаштували палату в лікарні «Охматдит». Після другого етапу закуплено медикаменти та вітаміни для дітей Винниківської спеціалізованої школи-інтернату № 9.

Цього року є намір купити ультразвуковий апарат та облаштувати кабінет у місцевій поліклініці.

Лариса ФАНГА.

ДО ДОШКИ!

КИЇВ

Для початку — догана

Члени колегії Міністерства освіти і науки заслухали доповідь комісії про результати перевірки діяльності Управління ліцензування, акредитації та нострифікації (УЛАН) та Державної акредитаційної комісії (ДАК) у 2007—2008 роках.

Зважаючи на наявність істотних порушень і недоліків, колегія рекомендувала міністру освіти і науки розглянути питання щодо доцільності подальшого перебування М. Михайліченка на посаді начальника Управління ліцензування, акредитації та нострифікації та притягнення до відповідальності заступника міністра В. Шинкарука.

Члени колегії також рекомендували комплексно перевірити діяльність ДАК та розробити план з усунення виявлених недоліків і порушень.

***Від редакції.** Коли матеріал готувався до друку, нам повідомили: М. Михайліченку оголошено догану; роботу ДАК міністр наказав комплексно перевірити.*

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

Влада допомагає знайти роботу

Відтепер студенти та випускники столичних ВНЗ мають змогу без проблем працевлаштуватися — на базі вузів відкриваються філії Київського молодіжного центру праці.

Столична влада зацікавлена в тому, щоб молодь реалізувала свій потенціал. На жаль, є такі ВНЗ, які «штампують» дипломи, але випускники не працюють за здобутими спеціальностями. У центрі можна отримати допомогу в постійному, тимчасовому або сезонному працевлаштуванні та консультації юристів та психологів. Тут молоду людину зорієнтують у морі підприємництва та поінформують щодо участі у всеукраїнських конкурсах «Бізнес-план» та «Молодий підприємець року».

Філії сприяють оздоровленню студентів, участі у різноманітних екскурсійних програмах, пізнавальних турах, стажуванню або підвищенню кваліфікації за кордоном.

Центр працевлаштування вже функціонує в 13 столичних ВНЗ, зокрема, у національних лінгвістичному університеті, університеті харчових технологій, педагогічному університеті імені Драгоманова, університеті будівництва та архітектури тощо. До кінця року їх планується відкрити ще у кількох вузах.

Лекції від академіків

ВІДКРИТИЙ УРОК

У Національному педагогічному університеті імені М. Драгоманова започатковано цикл публічних лекцій, які читатимуть академіки Національної академії наук України.

З першою доповіддю перед студентами і викладачами виступив директор Інституту держави і права імені В. Корецького Юрій Шемшученко **(на знімку — другий ліворуч)**.

Академік присвятив лекцію Екологічній конституції Землі, прийняття якої ініціює Україна. До речі, захід у стінах університету відбувся напередодні екологічного конгресу-2008, де презентували тритомну «Екологічну енциклопедію». Один з них драгоманівцям подарував народний депутат України Анатолій Толстоухов. Він зазначив, що над унікальним виданням, який не має аналогів, працювали 720 авторів, 26 наукових консультантів. Енциклопедія містить понад 3,5 тисячі статей, стільки само фотографій, таблиць тощо.

Юрій Шемшученко нагадав, що ініціатива створення Екологічної конституції Землі (ЕКЗ) належить керівникам Радянського Союзу, для якого захист навколишнього середовища був одним із найважливіших пріоритетів. Сьогодні ця проблема в Україні пасе задніх, як кажуть. Оживив ідею екс-президент Кучма з трибуни 19-ї спеціальної сесії Генеральної Асамблеї ООН у червні 1997-го. Через десять років про необхідність розробки і прийняття ЕКЗ говорив перед світовою громадськістю тодішній міністр закордонних справ Арсеній Яценюк.

— Передбачаю, втілити ідею можна років через десять, надто багато опонентів у неї, — зазначає академік Шемшученко. — Україна, Верховна Рада, зокрема, має подати приклад, прийнявши відповідні законодавчі акти. Слід багато попрацювати і в регіонах, щоб ідея оволоділа масами.

Над всесвітнім договором про екологічну безпеку Землі не один рік «б'ються» вчені інституту імені Корецького, що дало змогу національному праву значно випередити міжнародне.

За законом «жанру» не обійшлося без запитань лектору. Хто може бути суб'єктом екологічної конституції? Яка тематика пропонується для курсових, магістерських робіт студентам, зокрема, інституту політології і права, які склали більшість аудиторії? Лектор, гадаю, задовольнив інтерес присутніх, поділившись і думкою про створення повноцінної української екологічної партії тощо.

Студенти — народ самодостатній, часто іронічний, трапляється -скептичний. Та втілювати ідею всесвітньої екологічної конституції доведеться їх представникам. Чи не цим пояснюється непідробний інтерес до першої лекції циклу, організованому драгоманівцями? Цікавими зустрічі з академіками, впевнений, будуть не лише їм, а й студентам інших вузів.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото надано університетом.

ЧОРНИМ ПО БІЛОМУ

Пустіть погрітися, дядечки!

У школах і дитсадках Ірпеня, Бучі та Ворзеля холодно. Дуже холодно. Тим часом більшість навчальних закладів Київщини розпочала опалювальний сезон 1 жовтня. Дитячі заклади Приірпіння — жорстка школа виживання. Учні на перервах вибігають на вулицю... погрітися, а малеча в тиху годину вкладається в ліжечка у куртках.

З'ясувалося, мерзнуть діти через дорослих, які заборгували понад шість мільйонів гривень теплопостачальникам. Звертаєшся до чиновників, а у відповідь: «Ситуація під контролем». А один заспокоїв так: «Рано чи пізно включать, бо система не витримає морозу». Можновладці (ось де турбота!) сидять у теплі ще з початку жовтня. Наприклад, як у Ворзельській селищній раді. Батьків школяриків це обурює, кажуть, хоч би на знак солідарності з дітьми держслужбовці померзли, тоді б домовилися швидше. Та найкомічніше те, що, як повідомили в Ірпінському міськвідділі освіти, навчальні та дошкільні заклади... не мають боргів. Їхня біда лише в тому, що вони заручники централізованої тепломережі та недолугих господарів. Бо якби ці заклади, а це — тринадцять шкіл і вісім дитсадків, мали своє автономне опалення, то нині діти не клацали б зубами в класах і спальнях.

Звісно, автономне опалення — благо. Але установка однієї міні-котельні коштуватиме мінімум 400—800 тисяч гривень.

Поки дядечки шукають вихід, в Ірпені санепідемстанція погрожує призупинити навчальний процес. До того ж не забариться епідемія грипу. Коли і як учні підтягатимуть «хвости», створені «хазяями»?

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Київська область.

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

«Школа майбутнього» без... майбутнього?

Державна цільова соціальна програма «Школа майбутнього», що передбачає створення та випробування п'яти інноваційних моделей новітніх навчальних закладів в Україні в м. Ялті не була забезпечена фінансовими ресурсами майже на третину від передбаченого програмою обсягу.

Такого висновку дійшла Колегія Рахункової палати за результатами аудита ефективності використання у 2007 році та І півріччі 2008-го субвенції.

Як встановили аудитори, Кабінет Міністрів, Міністерство освіти і науки України, Рада Міністрів АРК, виконком Ялтинської міської ради не забезпечили у 2007—2008 роках належними фінансовими ресурсами (а це близько восьми мільйонів гривень) обсяги робіт, кінцевою метою яких мало стати створення «Школи майбутнього».

Міською радою та її структурними підрозділами не повною мірою забезпечено вчасний та дієвий контроль за використанням виділених бюджетних коштів. У результаті майже два мільйони гривень витрачено з порушенням чинного законодавства. Відділ капітального будівництва, порушуючи чинне законодавство, фактично не прийняв в експлуатацію навчальний корпус і територію школи, де вже виконали капітальний ремонт, і де з 1 вересня почалися заняття.

36,7 мільйона гривень, передбачені зазначеною програмою, мають бути спрямовані переважно на проведення реконструкції та обладнання приміщень експериментального навчально-виховного комплексу «Школа майбутнього». Фінансування заходів з реалізації програми за напрямом підвищення якості освітніх послуг відповідно до потреб та здібностей школярів не передбачено. А це унеможливлює провадження інновацій, спрямованих на вдосконалення процесу навчання та виховання, створення ефективної системи профорієнтаційної роботи, провадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій навчання.

Прес-служба Рахункової палати.

«Запорозька Січ» пам'ятає чапаєвців

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Піввіку тому в Запоріжжі створили міський клуб моряків та річковиків. Відтоді підлітки мають змогу загартовуватись та опановувати навички матроських професій (стерновий, моторист, кок і сигнальник). А отримані знання закріплюють на практиці — у походах на шлюпках та на теплоході «Пеленг», який передав їм колектив абразивного комбінату.

У 2000-му клуб юних моряків об'єднали із загальноосвітньою школою № 43 і тепер цей заклад називається навчально-виховним комплексом «Запорозька Січ» військово-спортивного профілю. Від звичайної школи відрізняється тим, що старшокласники тут додатково проходять спеціальну підготовку. Улітку вони їздять на спортивно-тренувальні збори в Севастопольський військово-морський інститут імені П. С. Нахімова. А віднедавна комплекс став ще й базовою школою головного управління МНС України в Запорізькій області.

— Знання, отримані в стінах закладу, допомогли нашим вихованцям Олександру Крамарчуку, Олександру Сушку та Ярославу Лісничому не розгубитися в складній ситуації і врятувати життя людей, — каже директор навчально-виховного комплексу «Запорозька Січ» Ганна Тихомирова. — Завдяки професіоналам наші випускники вступають до ВНЗ системи МНС.

Днями десятикласники дали клятву на вірність Батьківщині та українському народові. Урочистість відбулася на Хортиці біля пам'ятника піонерам-чапаєвцям. Тут у братській могилі поховано п'ятеро хлоп'ят, які під час оборони Запоріжжя восени 1941 року виконували обов'язки військових розвідників, були схоплені гітлерівцями і розстріляні. Люди не забули про їхній подвиг. Чапаєвцями діти назвали себе самі, такими і залишилися для всіх прийдешніх поколінь. Тепер на їхньому прикладі виховуються й курсанти навчально-виховного комплексу «Запорозька Січ», яким у той незабутній день рідні та наставники побажали мужності й терпіння, сили волі та віри в майбутнє.

Микола МАНЬКО.

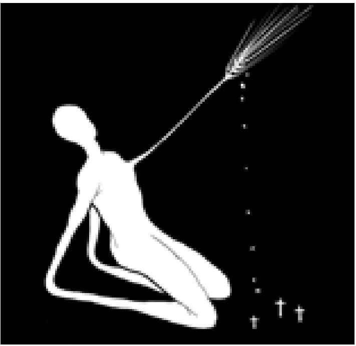
Запорізька область.

На знімку: клятву складає десятикласниця Аня Комишанова.

Фото автора.

Як Ванько від голоду втікав

ПАМ'ЯТЬ 33-ГО

Розповім вам історію мого товариша Івана Мартимянова, який пережив страшну трагедію комуністичного режиму в 1933 році. Родом він був із села Лебеже Зачепилівського району Харківської області. Працювали ми разом водіями. Так от про що згадував Іван.

Було йому у той жахливий час 13 років. Голод косив село, а він жив у багатодітній родині. Якось почув між селянами, що в Азербайджані, в Баку, можна врятуватися від голоду, а значить від страшної смерті. Тоді ж вирішив добратися до годівниці.

Подорож у рай почалася з поїзда: в ящику було дуже тісно — неможливо перевернутися, доводилося лежати на животі або спині. На зупинках траплялися стихійні базари, на них він намагався вкрасти хоч що-небудь їстівне, щоб лишень угамувати жагу поїсти, а вона була вовча. Так Ванько прибув до Баку, але з музикою його не зустріли — роботу знайти для малого бродяги було дуже важко.

Зачув, що в Туркменії можна працевлаштуватися і жити сито. Залишалося перебратися через Каспійське море. Сам його не перепливеш — тільки на пароплаві, а таких бажаючих, як Ванько, було дуже багато. У порту він просидів кілька днів, спостерігав за щасливими від'їжджаючими. І це наштовхнуло його на думку, як без грошей і квитка пробратися на корабель.

Ішов по трапу якийсь чоловік із сином, а Ванько вперед них, ніби раніше батька захотів потрапити на судно. На контролі вирішили, що вони одна сім'я, і пропустили. А на другому контролі він відбіг від чоловіка з сином, ніби шнурок зав'язати, зі словами: «Я за батька швидше...». Таким чином він залишився на теплоході, переплив море і опинився у Туркменії в місті Красноводськ.

З розмов Іван зрозумів, що недалеко є хороший радгосп. Добрався туди пішки. Зайшов до директора, а той подивився уважно на малого змученого хлопця і направив до головного механіка. Ним виявився дядько Петро з рідного села Лебежого, який після сільськогосподарського технікуму потрапив до Туркменії.

Дядько Петро впізнав земляка і призначив його роз'їзним механіком. Робота хлопцеві сподобалася, став він заробляти на шматок хліба, зажив, як в раю, про голод забув.

Якось зайшов Ванько в гараж і побачив жінку з дівчиною, придивився — а то його мама із сестрою приїхали. Розцілувалися. Хлопець накупив їм їжі, всякого краму, бо мав гроші. Мати просила, щоб повертався додому, проте він зостався працювати в Туркменії, поки не почалася Велика Вітчизняна війна. Тоді був демобілізований у внутрішні війська і служив у Чечні. А по закінченні — повернувся до рідного дому. Пішов працювати водієм. Так ми і познайомилися...

Борис МИХАЙЛЕНКО.

Карлівка
Полтавської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Там чарівно співали і натхненно читали вірші

Не можу приховати захвату від концерту, який недавно відбувся в нашому краєзнавчому музеї. Чудовий вечір нам подарували лауреат численних фестивалів Петро Марченко та місцева поетеса Галина Цепкова.

Усі присутні з насолодою слухали авторські пісні барда-гітариста. Петро Миколайович співав, акомпануючи собі на гітарі, а Галина Василівна читала свої нові вірші — про любов, рідне місто, природу, друзів...

Вечір удався! І закінчився, як і годиться, красивими букетами та щирими побажаннями творчих успіхів.

Спасибі Галині Василівні й Петрові Миколайовичу, що подарували нам незабутні враження. Усі, хто побував на вечорі, одержали величезне задоволення.

Анатолій МАЦАН.

Коростень
Житомирської області.

Від повені загинули городи-годувальники

Дорога редакціє газети «Голос України»!

Пишу про свого сина Олександра Гейкіна та про його родину, що мешкає на ділянці радгоспу сільської ради в Замості, селища міського типу Вашківці Вижницького району Чернівецької області. Від повені постраждала вся їхня вулиця, але найбільше горе — загинули городи, що годували людей.

Мій син і його дружина — безробітні, сім'я виживала за рахунок вирощеного своїми руками на городі. Більше десяти років син будує свій дім, а поки що «тимчасово» живе із трьома дітьми у тещі — інваліда 2-ї групи. У будинку — всього одна кімната й кухня, та й ті в аварійному стані.

Я і сваха одержуємо мінімальні пенсії, тому особливо допомогти дітям не можемо. Незабаром — зима, а в них немає ні дров, ні коштів, щоб їх придбати...

Мій син кілька разів звертався по допомогу до сільради. Через якийсь час прийшла комісія, встановила ступінь втрат від повені й виділила допомогу — два відра пророслої пшениці й півмішка висівок.

Настане зима, і я дуже боюся, що родині сина доведеться зазнати холоду і голоду. Мені вже 85 років, хворію, так ще мучить тривога за сина й онуків, не знаю, кого вже й просити про допомогу...

**З повагою, Євген ГЕЙКІН,
ветеран Великої Вітчизняної війни,
учасник бойових дій.**

Путила
Чернівецької області.

ФОТО З КОНВЕРТА

— Заходьте в гості, на свининку!

Фото Людмили ХВОЇ.

**Бобровиця
Чернігівської області.**

Хочемо знати, за кого голосуємо

У нашій державі дуже багато партій. Але, люди добрі! Давайте тверезо подивимося, що вони роблять?! Замість того, щоб вирішувати державні справи, кожен вихваляє свої лозунги.

На 40 млн. населення маємо аж 450 депутатів, які, скориставшись нашою довірою, зробили себе недоторканними.

І ось — перевибори. Навіщо вони потрібні? Що це дасть людям? На мою думку, вибори повинні бути лише за мажоритарною системою, щоб ми знали, за кого голосуємо, бо поки будуть партійні списки, добра нам не бачити. Я вважаю: депутатів потрібно обирати не більш ніж на два періоди. Бо виходить, що в парламенті роками сидять і нічого не роблять одні й ті ж самі люди. А тепер вони тягнуть за собою до Верховної Ради синів і кумів.

Та й депутатів, вважаю, потрібно не 450, а наполовину менше, щоб вони працювали і закони приймали. Бо по телевізору часто показують, що деякі з наших обранців на сесіях сплять, газети читають чи по телефону розмовляють. А ми чекаємо від них кардинальних змін.

З найкращими побажаннями — Микола СОЛОДКИЙ.

Пологи
Запорізької області.

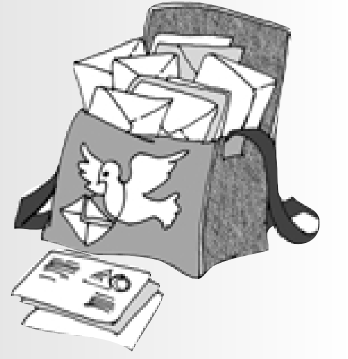
Донька не може отримати паспорт

Шановна редакціє газети «Голос України»! Звертаюся до вас з проханням допомогти отримати паспорт моїй шістнадцятилітній доньці Софії Куландіній.

Ми — жителі міста Тального Черкаської області, але нині я працюю, а донька навчається в Києві. Ще 12 серпня 2008 року здали документи Софії для отримання паспорта у Тальнівський паспортний стіл. Нам сказали, що потрібно зачекати місяць. Проте після 20 вересня була відповідь: «Паспорт не готовий, передзвоніть через тиждень» і так понині, то начальник поїде до Черкас і привезе документи, то зателефонуйте пізніше. Вже мені терпець увірвався. Невже, щоб отримати паспорт при досягненні 16-літнього віку, потрібно чекати три місяці?!

На телефонні розмови я викинула вже з півсотні гривень. Доньку виховую сама, тож кожна копійка на рахунку. А вона не може отримати стипендію, бо немає паспорта, щоб оформити картку на банкомат. І що робити?!

**З повагою,
Надія КОВАЛЬЧУК.**

Коли перестануть нас обдурювати?

Перед минулими виборами Юлія Тимошенко пообіцяла матерям створити контрактну армію і з 1 січня 2008 року не призивати синів на строкову військову службу. А нам, старим, протягом двох років повернути заморожені внески. Більшість людей їй повірили й віддали свої голоси за гарні обіцянки.

Перша обіцянка зазнала краху. Мало того, навряд чи її буде виконано в найближчі два роки.

Друга обіцянка виконана частково. Видати всім по «тисячі», що з кожним днем перетворюється на копійки, не вдалося. Частина вкладників, котрі займали чергу з ночі, таки стали «щасливчиками», але деякі на порозі ощадбанку віддали свої життя.

Прем'єр обіцяла видавати цю суму протягом трьох днів після реєстрації. Заявку на одержання своєї тисячі я здав 7 лютого, талон одержав 3 березня з реєстрацією 29 лютого. І от минуло вже сім місяців, а грошей нема, й невідомо, коли будуть.

Якщо вже зараз немає коштів для повернення однієї тисячі, то що й казати про інші суми внесків — адже на книжках у людей є по десять і більше тисяч. Чи зуміє Юлія Володимирівна за два роки погасити всі борги? Або, як то кажуть, півень прокукарікав, а там хоч не розвиднійся...

Зрозуміло, що ця нещасна тисяча — не панацея від усіх лих, але головне, справедливість: якщо вже пообіцяла — виконай!

**Дмитро ЧАРКІН,
ветеран Великої Вітчизняної війни.**

Одеса.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 213 (4463)
П'ЯТНИЦЯ, 7 ЛИСТОПАДА 2008

Кожна стіна — це двері

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

«Божа Правда дала мені крила,
хоч і їх підрізали мені,
ті, що яму для мене рили,
самі опинилися в ній.

І мене не скорила орава.
Та нехай ворогам моїм грець,
тим, що пхали за грати іржаві,
буде скоро вже судний вінець».

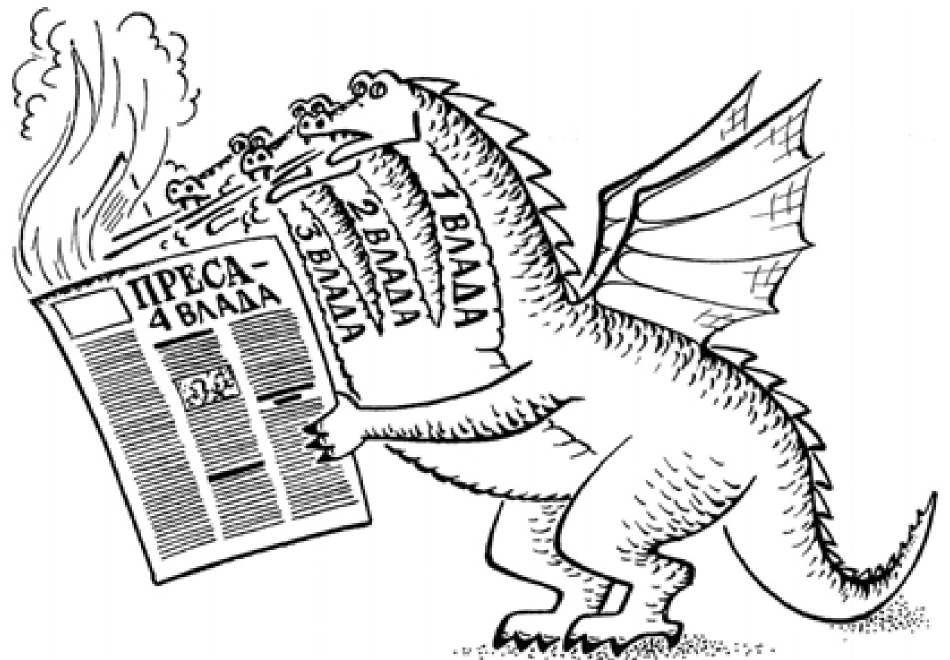
Ярослав ТКАЧІВСЬКИЙ.

«Рятування потопаючих — справа рук самих потопаючих» — це про тих, хто в стіні шукає двері. Скажімо, про Віктора Шалуна із Донецька. Там місцева Феміда 19 (!) років блукає у дворі приватного будинку № 79 по проспекту Ватутіна. Завели туди сліпу брат і сестра — власники спадкової частини приміщення Віктор та Юлія Іванівна. Їх безневинна «витівка» — позов у Ворошиловський райсуд про розподіл майна в 1989–му — перетворилася на катування. Судячи з усього, скандальний архіскладний розгляд вимотав і районний (розглядав позов з 1989–го по 1999–й), і Донецький апеляційний (перша інстанція — 1999—2001) і Верховний суди (2002—2003). Вихід з глухого кута, вочевидь, не знайдено досі.

А тим часом зовсім чужі люди, які захопили частину будинку Шалунів, зносять, перебудовують усе на свій лад і не пускають спадкоємців не лише в рідний дім, а й у двір.

...Нещодавно я довідався, що Віктор Іванович пішов на той світ, так і не дочекавшись справедливого вердикту...

Але не будемо про сумне — продовжимо розповідь про тих, хто домігся Правди.

III. Слуга Феміди Плетньов... розбушувався

Про цього неприборканого, енергійного слугу Феміди розповіла в харківській газеті «Время» Наталія Шеховцова, яка багато років відстоює зганьблену справедливість, принижені честь і достоїнство земляків. Стаття про суддю Київського райсуду Харкова Володимира Плетньова — одна з багатьох про злодіяння, які чинять погононосії регіону.

Князь у мантії

Нещодавно одне зі столичних видань опублікувало статтю «Тимошенко розбушувалася». Я не чув, щоб прем'єр-міністр апелювала до суду, домагаючись кари для журналіста. А Плетньов — не прем'єр-міністр. Йому ще судити й судити, тому репутацію, тобто мантію, бруднити нікому не дозволяє. Навіть заслуженій журналістці країни. Тим паче — заслуженій. «Приборкавши» її, з іншими простіше буде.

А приборкувати Володимир Васильович, судячи з усього, ой як уміє. Хотілося з ним зустрітися, поговорити про рідкісний суддівський дар — не вийшло. Спочатку години дві простояв біля його кабінету («вийшов, незабаром буде»), потім мене голова суду прийняла. Вона не стала приховувати плетньовські ноу-хау.

...Одразу кілька новинок у скарбничку юриспруденції поклав, вважаю, суддя, слухаючи резонансну справу про бандитське угруповання, яке знущалося над харків'янами. Володимир Плетньов видав якось «на-гора» геніальний плід багаторічних, гадаю, роздумів, аналізу й творчого пошуку. Він виголосив: «Роз'яснюю особисто адвокатові Самардакову, що відповідно до статей 49, 267, 303 КПК України, адвокат, як представник потерпілого, не має права ставити питання свідкам і підсудним...».

У Харкові, припускаю, тоді всерйоз заговорили про увічнення імені слуги-«раціоналізатора» у Книзі рекордів Гіннесса. Після чого Володимир Плетньов, здається, перевершив себе, доводячи всім, що здатен на ще більш запаморочливі вчинки. На процесі у субтильного Плетньова, наприклад, підсудні сиділи поруч... з адвокатами потерпілих. Один із захисників на черговому засіданні, не мудруючи лукаво, запитав потерпілу й свідка, чи є серед обвинувачуваних той, хто скоїв злочин? Головуючий Плетньов вільності незакомплексованого юриста не помітив, зате миттєво відреагував на логічне й справедливе зауваження Самардакова: мовляв, нечувана поведінка. І одразу без належного процесуального оформлення видалив його із залу суду.

Назвати це самодурством не можу, але й підходяще формулювання, яке Феміда не вважатиме образою, знайти складно. До слова, норовливого Миколу Сергійовича той самий Плетньов просив притягти до відповідальності, але інший суддя не знайшов у діях адвоката ознак адмінпорушення. Так само не знаходять гріхів і в епатажному Плетньові. Поки що не знаходять...

Не думаю, що така поведінка суддів пояснюється їхньою дрімучою неграмотністю, непрофесіоналізмом або невихованістю. Тоді чим? Вседозволеністю і безкарністю, найімовірніше. Як відомо, за судові помилки суддів не карають. Скажімо, у Плетньова ніхто не запитав, чому він «з причин, про які можна лише здогадуватися, швидко «обеззоловив» злочинне угруповання: спочатку випустив організатора на волю... потім, закінчивши слухання, виправдав».

Це цитата з статті Наталії Шеховцової. Що образливого в цій фразі? Але саме її, деякі інші вислови автора суддя назвав негативною, недостовірною інформацією й зажадав сатисфакції. За констатацію факту — на лаву відповідачів?

Фрунзенський районний суд (головуючий Іващенко) позов Плетньова задовольнив (хто б сумнівався?!), зобов'язавши журналістку і редакцію вибачитися, опублікувати спростування, сплатити 25 тисяч гривень моральної шкоди. Була надія, апеляційний суд зуміє розрізнити факти від оцінних суджень, а не зуміє — призначить судово-філологічну експертизу. Не так сталося. Зменшивши «штрафні» санкції з 25 до 5 тисяч гривень, суд другої інстанції погодився з районним. Однак Наталія Шеховцова здаватися не збиралася. Крім редакційних колег, її підтримали депутати обласної ради. Проблемі свободи слова вони приділили чимало уваги на черговій сесії, оприлюднивши рішення й заяву обладми у зв'язку з переслідуванням у суді журналістки Шеховцової і газети «Время».

Досі я не знав випадку захисту працівника ЗМІ однією гілкою влади від іншої. Харків'яни створили прецедент? Похвально, гідно наслідування. **Вчини депутати так, скажімо, у Донецьку, де журналіст Анатолій Єременко «відбивався» одразу від п'ятьох суддів, свобода слова була б гарантована.** А так окремі скривджені грошові тузи, наприклад, можуть собі дозволити позов до газети і автора на 46 мільйонів (!) гривень. Правда, найгуманніший великодушно зменшив суму до 27 мільйонів...

Медіа і влада

Майже 49 відсотків позовів на журналістів подають посадові, службові, офіційні особи і політики. Майже 70 відсотків позивачів вимагали, крім захисту честі й достоїнства, відшкодування моральної шкоди (від гривні до сотень тисяч гривень). Торік число позовів до журналістів і ЗМІ було на 14 менше, ніж в 2006–му. Нинішнього прогнозують значне їх зростання. На жаль, розправляються з акулами пера й мікрофона не тільки в судах. Побиття і вбивства стають нормою.

Добре, є Верховний Суд. Там уміють відокремлювати лушпайки від плодів і уважно читають закони. А в Законі України «Про друковані ЗМІ (пресу) в Україні», зокрема, сказано, що журналіст, як творчий працівник, має право вільно підбирати... різні мовні звороти, вживати гіперболу, алегорію, сатиру... Хто б підказав окремим харківським і донецьким слугам, що споконвіку існує Езопова мова, якою користуються журналісти, рятуючись тим самим від розправи лиходіїв.

Не буду стомлювати. Верховний Суд України скасував вердикти суддів Іващенка (райсуд), Коваленко, Овсяннікової, Тришкової (апеляційний) і ухвалив: у позові Плетньова до Шеховцової та газети відмовити!

А незабаром прийшла інша звістка: вирок райсуду (головуючий Плетньов), в якому фігурував відпущений на волю й виправданий негідник, також скасовано. Саме слухаючи цю справу, суддя демонстрував ноу-хау, принижуючи, по суті, честь і достоїнство адвоката.

Увага, не факт, а лише запитання: може, суддя Київського районного суду Харкова зовсім не слуга, а князьок у мантії, що має захисника в стольному Києві? Інакше насмілився б він бушувати?..

«Кривдників нехай Бог благословить»

Геніально підмічено: «Догори лізуть у тій самій позі, що й плазують» (Д. Свіфт). Вісім років бореться з повзучими гадами, які пнуться до вершини, Ярослав Ткачівський, відомий на Івано-Франківщині поет і журналіст. Це про них, лизоблюдів, він написав: «**Він знає чим, коли і де мастити, в підлизи зуби сховані і злість. А щоб уберегти лакейський титул — що-небудь він й кого завгодно з'їсть».**

Ярослава, заступника редактора газети «Галичина» і одночасно редактора її дочірнього «Тижневика Галичини» миттєво «з'їли», щоб не висовувався. І по заслузі: де це бачено, щоб щотижневик на кілька кроків обганяв засновника — і за тиражем, і за популярністю? Те, що «Тижневик...» фактично допомагав вижити «Галичині» у процесі пожирання неугодного воліли не згадувати. І в редакції, і в обладмі, яка заснувала «Галичину» («Незаконнонароджений показав зуби», «Голос України» за 4.01.2002).

Гаразд, конкурента ліквідували, майно підгребли під себе — навіщо було знущатися над Ткачівським та його родиною? А остракізм був ще той. Минули роки, Ярослав витримав люті набіги недругів, відстояв своє добре ім'я, захистив честь і достоїнство. Але вартувало це йому й рідним надто дорого. Безгрошів`я (але не бездуховність), втрата близьких, інвалідність (але не підкорення) — все це пережите, пройдене. Однак не забуте...

Ярослава Васильовича люто хотіли посадити на нари. Для цього, як відомо, великого розуму не треба. Досить сказати «фас!» певним органам. Вони й зробили свою жовчну справу, на основі їхніх актів прокуратура порушила кримінальну справу. Ткачівського та його колег обвинувачували в розкраданні колективного майна, службовій підробці, ухиленні від сплати податків. Ретельно попрацювали тоді працівники прокуратури Дубей і Яш. Шість (!) років знадобилося журналістам, щоб обтруситися від неправедно навішених ярликів. З`ясувалося, акти ревізії не відповідали чинному законодавству, експерти визнали їх неспроможними (в 2004-му). Суд, який поставив крапку в ганебній справі (2006-й), взагалі не знайшов приводу для порушення кримінальної справи й скасував згадані постанови Дубея і Яша. Скасував, варто зазначити, стосовно «спільників» Ткачівського. Аналогічну скаргу опального журналіста, що в одній «зв'язці» йшов з виправданими, Івано-Франківський міськсуд (суддя Л. Островський) залишив без задоволення. Цей казус («грішили» разом, але одним «панотець» сказав «Не винен!», а іншому «Винен!») нічим, крім як упередженості, гадаю, пояснити не можна. Кримінальну справу все-таки закрили — начальник слідчого відділу міськпрокуратури В. Дзюбей не заблукав у трьох соснах, подібно судді, і уважно розібравшись у ситуації, дійшов висновку, що колишній редактор «Тижневика Галичини» не зловживав, не розкрадав, не підробляв...

Гадаєте, Ярослава залишили в спокої? Гадаєте, йому одразу повернули заарештоване в 2001-му майно (авто, золоті прикраси, будинок) і хтось вибачився за знущання? Ні міліція, яка незаконно затримувала й доставляла Ткачівського на допит, ні редакція «Галичини», яка висувала необгрунтовані матеріальні претензії до колеги — ніхто не спустився з хмар на землю. «Вся жорстокість походить від слабкості» (Сенека). Мати жорстокості, гадаю — боягузтво. Мабуть, ці якості не дозволяли тим, хто програв, милосердніше поставитися до переможця. Коли він залишився без коштів для існування й був утягнений в багаторічну судову тяганину, його рідна «Галичина» виявила неабияку активність, роками не виплачуючи жодної копійки.

Втім, про позицію деяких івано-франківських і київських чиновників від журналістики (хтось з усмішкою спостерігав за свавіллям, яке чинилося, а інші гади плодили нові позови) говорити не хочеться. Про них сам Ткачівський талановито сказав: **«Лизав начальнику сідничину — от і домігся свого чину». «Брехав Язик на всіх щосили... Аж його Зуби прикусили». «Бруд верещав: «За змиту вроду подам у суд на Чисту Воду...».**

Доброго слова заслуговує хіба що адвокат-безсрібник М. Милитчук, який залишився із підзахисним у найтяжчий період його життя і підтримував не тільки морально.

На їхньому рахунку перемоги над газетними начальниками, правоохоронцями, місцевими можновладцями, які глумилися над подружжям Ткачівських. Поступово все повертається в колію Правди. Дивишся, Ярослав доб'ється скасування розпорядження про ліквідацію «Тижневика Галичини», колись найавторитетнішої та наймасовішої газети, яка захищала принижених і ображених. Зникнуть з дороги гади й плазуни...

Іван ІЛЛЯШ.

Київ — Харків — Івано-Франківськ — Київ.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

ОГОЛОШЕННЯ

МФ ДГУ «Агенство з питань банкрутства» (м. Миколаїв, вул. Кірова, 240а, оф. 307, тел. 8 (0512) 58-48-18) та ліквідатор ВАТ «Новобузький автотранс» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1: нежитлова будівля загальною площею — 384,1 кв. м., яка розташована за адресою: Миколаївська обл., Новобузький район, с. Жовтневе, вул. Орджонікідзе, 3. Початкова ціна продажу — 30 013 тис. грн.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок Товарної біржі «ВУТ», р/р 26505228101 в ФКРУ банку «Фінанси і Кредит», м. Сімферополь, МФО 384889, ЄДРПОУ 34416864.

Заявки на участь в аукціоні приймаються протягом 15 днів з дня опублікування оголошення. Договір купівлі-продажу оформляється протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення публічних торгів. Порядок ознайомлення з майном та умови участі в аукціоні: понеділок-п'ятниця з 9.00 до 17.00 год., за тел. 8 (0512) 58-48-18, моб. тел. 8 (096) 6305509.

Постановою господарського суду Харківської області від 28.10.2008 р. по справі № Б-19/157-08 товариство з обмеженою відповідальністю "ТД ВІЛАНД-ХАРКІВ" (код ЄДРПОУ 34329610) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Куликову Вікторію Дмитрівну; для листів: 61145, м. Харків, пр. Леніна, 21-А, кв. 48. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

розміщення продуктивних сил — завідувач кафедри (1 од.); **міжнародної економіки** — ст. викладач (1 од.); **банківських інвестицій** — ст. викладач (1 од.).

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
Контактні телефони: 459-61-73, 456-25-82.

Закрите акціонерне товариство «УкрСибінвест»

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів товариства за ініціативою виконавчого органу товариства, що відбудуться 23.12.2008 р. об 11 годині 00 хвилин за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 86.

Порядок денний:

1. Обрання голови та секретаря загальних зборів акціонерів товариства;
2. Зміна адреси місцезнаходження юридичної особи — Закритого акціонерного товариства «УкрСибінвест»;
3. Приведення Статуту Закритого акціонерного товариства «УкрСибінвест» у відповідність чинному законодавству України, внесення змін та доповнень до Статуту шляхом викладення його у новій редакції.

З документами, пов'язаними з порядком денним зборів, можна ознайомитись з 07.11.2008 за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 86 у робочі дні з 9.00 до 16.00.

Постановою господарського суду Луганської області від 07.10.2008 року по справі № 22/128 б Комунально виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства м. Свердловська, юридична адреса: вул. Безгрельного, 19а, м. Свердловськ, Луганська область, код ЄДРПОУ 03339578, р/р 260002012160 в АК АПБ Україна, МФО 364241 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бойко Тетяну Олександрівну, ліцензія АБ № 271675 від 31.01.2006 року, яка мешкає за адресою: вул. Серова, 134, м. Стаханов, Луганської області, поштовий індекс 94000.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 25.09.2008 р. по справі № 16/257/08 ТОВ «ВІСКОМ-БЕРДЯНСЬК» (код ЄДРПОУ 32613598, р/р № 26008310052101, МФО 313753, філія АБ «Південний» в м. Запоріжжя), розташоване за адресою: 71101, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Маяковського, 34, порушено провадження по справі, введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, введено процедуру розпорядження майном боржника. Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 07.10.2008 р. по справі № 16/257/08 зобов'язано розмістити оголошення.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АБ № 116126 від 29.12.2004 р. (адреса: 69063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, буд. 30, тел. 8 (061) 764-32-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Чернівецької області (58000, м.Чернівці, вул. О.Кобилянської, 14) від "21" жовтня 2008р. у справі №5/294/б, ТзОВ "Україна", с.Лівинці Кельменецького району Чернівецької області, код ЄДРПОУ 30823964, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, згідно ст.23 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом". Даною постановою ліквідатором банкрута призначено, арбітражного керуючого, Вікнянську Тетяну Василівну, ліцензія АВ №158364, від 30.10.2006р., юридична адреса: 58025, м.Чернівці, вул.В.Александрі 151/д.

Тульчинський районний суд Вінницької області повідомляє, що 9 грудня 2008 року на 10 годину призначено розгляд цивільної справи № 2-1885/08 за позовом Трача Петра Михайловича до Богопольської Валентини Анатоліївни, третіх осіб Крижопільське відділення 2924 ВАТ «Державний Ощадний банк України», державної виконавчої служби Крижопільського районного управління юстиції, Вінницької філії ВАТ «Мультимедіа СОФТ» про виселення з житлового приміщення та зняття з реєстрації.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута - Товариства з обмеженою відповідальністю "Україна".

Для продажу пропонуються: Лот №1. Житловий будинок Літ. А-І, загальною пл. 39,70 кв.м., що розташований за адресою: Чернівецька область Кельменецький район, с. Лівинці, вул. Головна, буд.№23, почат. ціна 6240 грн. з ПДВ; Лот №2 Автомобіль ГАЗ-5204, реєстр. №1684 ІСА, ліквід. вартість 1826 грн. зПДВ; Лот №3 Автомобіль ГАЗ-52, реєстр. № 9079 ЧВА, ліквід. варт. 450 грн. з ПДВ; Лот №4 Автомобіль УАЗ-31512, реєстр. № 01357 МР, ліквід. варт. 3055 грн. з ПДВ; Лот №5 Автомобіль САЗ-3503, реєстр. № 04640 МС, ліквід. варт. 3143грн. з ПДВ; Лот №6 Автомобіль ГАЗ-5204, реєстр. №04639 МС, ліквід. вартість 2659 грн. з ПДВ; Лот №7 Автомобіль САЗ-3507, реєстр. № 1695 ЧВМ, ліквід. варт. 6525 грн. з ПДВ; Лот №8 Трактора МТЗ-80, реєстр. № 4701 ЧС, ліквід. вартість 7701 грн. з ПДВ; Лот №9 Харчова цистерна, інвен.№1, ліквід. вартість 810 грн. з ПДВ; Лот №10 Трактора Т-16М, реєстр. №1431 ЧС, ліквід. варт. 2453 грн. з ПДВ; Лот №11 Трактора Т-150К, реєстр. №02393 РМ 1431 ЧС, ліквід. варт. 6819 грн. з ПДВ; Лот №12 Зернозбиральний комбайн СК-5М-1 "Нива", реєстр. №02394 РМ, ліквід. вартість 11554 грн; Лот №13 ДТЗ та сільгосптехніка (розукомплектовані) 25 од. ліквідаційна вартість 9480 грн. з ПДВ, що знаходиться за адресою: Чернівецька область, Кельменецький район, с.Лівинці. Умови участі та оформлення заявок у відкритих торгах (аукціоні) за телефонами (0372)584368, 80505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "05" грудня 2008р. Аукціон відбудеться "08"грудня 2008 року о10 год. за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 13.10.08 р. по справі № 20/236 Приватне підприємство Агрофірма «Містки» (Луганська область, Сватівський район, с. Містки, вул. 40-річчя Жовтня (вул. Радянська), код ЄДПРОУ 30796098, р/р 26045630, № 260411811, № 260462093, № 260481812, № 2600510630, № 2600913817 в Луганській обласній дирекції «Райффайзен банк Аваль», МФО 304007,) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дейнегіну Вікторію Миколаївну, що мешкає: 91055, м. Луганськ, вул. Совєтская, буд. 59а, кв. 13 (ліцензія АВ № 081154 від 04.08.06 р.).

Постановою господарського суду Харківської області від 01.10.2008 по справі № Б-50/144-08 ТОВ ВКФ "Алекс Трейд" (код ЄДРПОУ 14089280, м. Харків, вул. Спартака, 9 "Б") визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Управління ПФУ в Московському районі м. Харкова (м. Харків, вул. Блюхера, 22-Б). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення. Установчі, реєстраційні документи, круглі печатки та штампи банкрута вважати недійсними.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОРЯДКУ ДЕННОГО ТА МІСЦЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ АКБ "НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ"

Акціонерний комерційний банк "Національний кредит" повідомляє про внесення змін до порядку денного та місця проведення загальних зборів акціонерів банку, що відбудуться 18 листопада 2008 року об 11-00 годині:

Порядок денний доповнено пунктом 3:
Прийняття та затвердження програми фінансового оздоровлення АКБ "Національний кредит"
Місце проведення зборів: м. Київ, вул.Тургенєвська, 52/58.
Телефон для довідок : 8 044 486 16 70

Правління АКБ "Національний кредит"

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 10.01.05 по справі № 46/279 — б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Ластар» (04215, м. Київ, вул. Канівська, б. 41а, ЄДРПОУ № 32311176) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.10.08 по справі № 46/279 — б ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Суницю Віктора Івановича (ліцензія АБ № 158337 від 31.10.2006 р., т/ф 5293037, т. 80505438948, поштова адреса: а/с 70, Київ-42, 01042).

В оголошенні, надрукованому в газеті «Голос України» від 29.10.2008 р. № 206 (4456) про проведення відкритих біржових торгів у вигляді аукціону з продажу майна ДНВП «Цирконій» Лот № 1 текст який в дужках слід читати: (документи щодо права власності оформлені неналежним чином) і далі за текстом.

Запрошення

Програма НАТО-Україна з перепідготовки колишніх військовослужбовців запрошує досвідчені навчальні заклади прийняти участь у процедурі тендеру на обрання навчальних закладів для проведення економічних курсів у напрямках бізнес, менеджмент та ІТ у різних областях України. Якщо бюджет буде затверджено, ці курси розпочнуться у квітні 2009.

Для отримання подальшої детальної інформації, будь ласка, надсилайте короткі відомості про Вашу компанію, включаючи рекомендації, не пізніше 14 листопада 2008 на вказану адресу:

Крістофер Штаундт
Менеджер Програми
НАТО-Україна з передпіготовки військовослужбовців

Ел. ард.: retrain@nloukraine. org
Факс: +380 44 461 94 00

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/Річна, 11) по справі № 2-4/9959.1-2007 від 20.10.2008 р. продовжена процедура санації відкритого акціонерного товариства «Феодосійський» строком до 20.04.2009 року.

Реквізити підприємства: 97225, АРК, Совєтський район, с. Чапаївка, вул. 40 років Перемоги, 9, код ЄДРПО України 00853843, р/р № 260003609 в «Райффайзен банк Аваль» в м. Сімферополь, МФО 32402.

З метою відновлення платоспроможності боржника ведеться пошук інвесторів, заяви котрих будуть прийматися судом та керуючим санацією Данілко Інною Анатоліївною (ліцензія серії АБ № 216872 від 28.03.2005 р., 95023, АРК м. Сімферополь, вул. Беспалова, буд. 156, кв. 54, а/с 780) протягом одного місяця від дня опублікування даного оголошення.

Рішенням господарського суду Харківської області від 02.10.2008 р.(справа № 58/175-08) припинено юридичну особу - Лозівську державну міжрайонну коконосушарку "Міжрайшовк" та утворено ліквідаційну комісію.

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту публікації цього оголошення за адресою: 64605, Харківська обл., м. Лозова, пров. Краснопартизанський, 1/2.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14 А) 23.09.2008 року винесена ухвала про порушення справи про банкрутство:

Дочірнє підприємство «Зодчий» ТОВ «Ореол», справа № 11/Б-1099, адреса: м. Тернопіль, вул. Карпенка, 22/111, ід. код 31462737, р/р 260062792 в Тернопільській обласній дирекції ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 338501.

Розпорядником майна призначено Микитіва О. І. (вул. Вербицького, 8/24, м. Тернопіль, ліцензія серії АВ № 347374 від 06.02.2008 р.).

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 16 жовтня 2008 р. по справі № Б-19/155-08 фізичну особу-підприємця Іванова Сергія Олексійовича (Інд. код 2919216937, місце проживання: 61124, м. Харків, вул. Зернова, 53-Д, кв. 34) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тризну Олександра Васильовича (ліц. АБ № 216777 від 01.03.2005 р.), адреса: 61068, м. Харків, вул. Польова, 10, кв. 17.

Постановою господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) по справі № Б-24/93-07 від 23.10.2008 р. ЗАТ "Ізюмська меблева фабрика", код ЄДРПОУ 00275197 (64304, Харківська обл., м. Ізюм, вул. Маршала Федоренко, 2, п/р 26002052306973 в Ізюмському відділенні ХГРУ "ПриватБанку", МФО 351533), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ромащенка Віктора Олександровича (ліц. АВ № 347096 від 20.07.2007 р.; 64301, Харківської обл., м. Ізюм, вул. Залізнична, 16, кв. 1).

22.10.2008 р. постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 27/301-Б Державне відкрите акціонерне товариство «АСУвуглеавтоматика» (м. Донецьк, вул. Хірургічна, 22, Код ЄДРПОУ 04674818) визнане банкрутом і відносно банкрута введена ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Карауш Юлія Вікторівна, ліцензія АВ 158359 від 01.11.2006 р., пош. адреса: 83077, м. Донецьк, вул. Туманяна, 21/3; тел. 8 (062) 349-42-40.

Господарським судом Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою по справі № 16/270/08 від 09.10.2008 р. визнано банкрутом фізичну особу - підприємця Полухіна Сергія Станіславовича (69071, Запоріжжя, вул. Звільнення, 84, ІНН 2425310434, п/р 26008032026600 в АКІБ «УкрСиббанк», МФО 351005) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Нікітенко Микиту Олександровича (69037, Запоріжжя, а/с 411, тел. 8 (095) 628-21-66, ліцензія серії АВ № 271511).

ПАРАД ПОРАД

№ 213 (4463) П'ЯТНИЦЯ, 7 ЛИСТОПАДА 2008

8 листопада в Україні очікується похолодання: уночі буде 0—5 градусів морозу, на півдні й заході 0—5 градусів тепла. Без опадів. Вітер переважно східний, південно-східний, 5—10 м/с, у Криму окремі пориви 15—20 м/с. У столиці температура вночі 0—4 градуси морозу, удень 3—9 градусів тепла. Без опадів. Вітер східний, південно-східний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 ЛИСТОПАДА

❐ **1775.** Ліквідація полкового устрою в Україні. ❐ **1913.** Народився французький письменник, Нобелівський лауреат Альбер Камю (найголовніший твір — роман «Чума»). ❐ **1917.** Жовтнева революція. ❐ **1927.** У Донецьку створено український музично-драматичний театр. ❐ **1944.** В Японії страчено видатного радянського розвідника Ріхарда Зорге. ❐ **1951.** У Києві введено в дію перший в Україні телецентр. ❐ **1993.** Помер тренер з гандболу Ігор Турчин. Під його керівництвом жіноча команда «Спартак» (Київ) 18 разів вигравала Кубок європейських чемпіонів. ❐ **2003.** У столиці встановлено пам'ятник Максимові Рильському.

МОДНИЦЯМ НА ЗАМІТКУ

Осіннім балом править ліловий

Ще зовсім недавно наймоднішими кольорами були тілесний і золотавий. Вони пасували до засмаглої шкіри і «вписувалися» в сонячний день. Проте з наближенням осені гама змінила свій напрям — віднині править бал ліловий і всі його відтінки: лавандовий, фіолетовий, пурпурний, бузковий. Ліловий вважали кольором обраних у Давньому Римі, кольором мудрості і зрілості, його, врешті-решт, оспівав Михайло Боярський у пісні про рудого коня.

Ліловий вже встигли проголосити новим чорним, маючи на увазі його універсальність: напевно, немає такого відтінку, з яким би він не поєднувався. Проте колір цей — досить активний і не кожен наважиться приміряти його на себе. Тож — вибір за вами!

ІЗ ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

Умивальник нашвидкуруч

Пропонуємо нашвидкуруч зробити умивальник, який стане у пригоді на природі чи під час подорожі маршрутами «зеленого» туризму. Для цього лише прихопіть із собою шматочок дроту і порожню пластикову пляшку. Відріжте у неї дно — це потрібно для того, щоб заливати воду. Прикріпіть пляшку на якомусь дереві так, щоб зрізане дно було вгорі. Налийте води: вона литиметься цівкою після того, як ви трохи відкрутите кришку.

Схоже, що рівнянку Вікторія Кілянчук **(на знімку)** цілком влаштував ось цей саморобний умивальник. Таку «конструкцію» я «підгледіла» в Зарічненському районі на Рівненщині.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото автора.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Щоб деревця плодоносили

У САДУ

Для чого треба білити дерева восени і навесні? Однозначно не для краси, а для цілком конкретних цілей. По-перше, щоб убезпечити їх від гризунів. По-друге: щоб захистити кору від різких перепадів денних і нічних температур наприкінці зими на початку весни, щоб було якомога менше сонячних опіків. Побілене дерево відбиває світло і менше нагрівається. По-третє: для профілактики хвороб, насамперед чорного раку. Щороку від нього гине до 10 відсотків молодих насаджень. Найчастіше від опіків страждають 3—8-річні гілки і штамби, повернуті на південь, південний схід і південний захід, а також кора на рівні снігу. Найкраще білити дерева двічі: пізно восени — у листопаді і рано навесні — на початку березня. Але в цей час, на жаль, погода частенько пустує: то мокрий сніг, то дощ. А штамби і гілки під час білення мають бути сухими, інакше рідина не візьметься, і всі зусилля будуть марними. Іноді плодові дерева так і залишаються непобіленими, а отже — незахищеними від хвороб і шкідників. Якщо не хочете працювати з вапном, спробуйте замінити його меленою крейдою, додавши до розчину для клейкості столярний клей (50—100 г на 10 л), глину або коров'як. Однак розчин з клейстером можна використовувати лише на старих деревах. Кора саджанців і молодих дерев — тонка і через таке білення їм погано дихається. Для них ліпше підійде суміш із глиною або коров'яком. Крім того, можна використовувати спеціальну фарбу для саду «Яблунька», а також водоемульсійну. Всі рекомендовані засоби захищають дерева від зимових сонячних опіків і, отже, підвищують їх зимостійкість, опірність до ураження хворобами і пошкодження шкідниками.

Останнім часом з'явилися захисні екрани. Це — дуже міцна спеціальна плівка з вентиляційними отворами. Екран білого матового кольору надійно захистить молоді (та старі) плодові дерева від зимових сонячних опіків. Гризунам плівка не по зубах, але про всяк випадок її можна і заглибити на 2—3 см. Погодьтеся, це набагато простіше, ніж заготовлювати хвойне гілля, обв'язувати ним рослини або майструвати дерев'яні щити-огорожі.

Встановлення захисного екрана не потребує жодних додаткових навичок. Головне — лишити невелику (1—2 см) щілину між ним і деревом. Плівку ріжте як завгодно залежно від висоти і діаметра стовбура. Вона легко ріжеться звичайними ножицями. Встановивши один раз, забудете про екран як мінімум на п'ять років. Знімати його не слід — плівка довго не псується, і не треба буде щоосени білити деревця.

Захистити їх від перепадів температур можна, обгорнувши стовбури, розсохи великих скелетних гілок нетканим полотном типу спанбонд, агрил, папером або світлою тканиною.

Підготувала Ніна ГУЖВА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Назбирали бджоли квіткового меду

ВАШ ВИБІР

Важливо знати, що термін «життя» меду в незацукрованому стані – максимум три тижні. Досвід старих пасічників свідчить: якщо мед рідкий, то він або зовсім свіжий, або добре підігрітий (тобто старий, розріджений нагріванням), або ненатуральний, з великою кількістю консервантів, або й зовсім сурогат.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Якщо мед продають з алюмінієвої молочної фляги -маємо справу з досвідченим пасічником. Мед у баночках зазвичай продають перекупники або наймані торговці. І тут треба бути дуже уважним: хто знає, що за посуд у них на прилавку. Мед — чудовий антисептик, зберігається дуже довго, але домішки призводять до того, що він скисає. Те саме відбувається і якщо зберігати його за умов підвищеної вологості. Спробувати мед на смак можна, але лише один раз, бо після першої ложечки смаку другої ви не відчуєте щонайменше півгодини. Мед повинен мати легкий приємний запах і в жодному разі не нудотно-солодкий і не кислий смак.

Можна сказати, що чистого липового, гречаного, акацієвого, соняшникового меду не буває. Є — з переважанням нектару липи, гречки, акації. Бджола не літає тільки на один вид квітів, а що її вабить саме цього тижня, відомо тільки Богу. Бджолярі йдуть на різні хитрощі, намагаючись привернути увагу маленької трудівниці до липи чи квітучої гречки, але сказати з упевненістю, що це буде винятково липовий мед, не можна. Крім аромату, сорти відрізняються ще й за кольором. Липовий мед (з переважанням липи) — зеленувато-жовтий, гречаний — коричневий. Найтемніший, майже чорний, — падевий мед. Він — найдорожчий і, з медичної точки зору, — найцінніший. Це не нектар квітів, а цукриста рідина, що проступає на листі в літню полуденну спеку. Падевий мед — гість спекотних країн, у нас майже не зустрічається.

Розпізнати фальсифікат на ринку навряд чи зможуть навіть фахівці. У будь-якому разі, мед має бути прозорим і не пахнути чимось чужорідним. А провести найпростіший аналіз щойно купленого меду ми можемо лише вдома. Розчиніть трохи меду у воді.

● Якщо у склянці утворився осад, у мед щось додавали.

● Якщо крапелька йоду надає меду синього кольору, додавали картопляний крохмаль.

● Якщо після того, як капнути в мед краплину оцту, утворюється піна — у ньому є крейда.

А наявність тростинного цукру або патоки можна визначити лише у спеціалізованій лабораторії.

Ви — щаслива й успішна людина!

УРОКИ НАСТРОЮ

Давно помічено, що сміх активізує безліч процесів, які відбуваються у нашому організмі. Після «порції» щирого сміху неначе зникає втома і почуваєшся набагато молодшим.

А ось похмурі люди постійно живуть у полоні поганих передчуттів, їх ніщо не радує, своєю пригніченістю вони впливають на настрій тих, хто поряд, характери дітей, стосунки в сім'ї.

Як цьому запобігти? Все залежить від психологічної установки, яку людина дає собі щодня. Якщо вважати, що праця — тягар, сімейні обов'язки — ярмо, відчуття задоволення життям у вас не буде ніколи, хоч як добре все не складалося б.

Тому намагайтеся уникати злих слів, учіться стримувати негативні емоції, а головне — частіше посміхайтеся! Бо посмішка обеззброює і налаштовує лише на хороше.

Пишіть сценарій свого життя самі і нехай у ньому вам буде відведено роль щасливої і успішної людини.

Підготувала Людмила ІВАНЧЕНКО.

На сторінці використано інформацію Укрінформу.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2941

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010046 >